

Prometna varnost ob začetku novega šolskega leta

Prišlo se je novo šolsko leto in s tem zopet povečana skrb za prometno varnost naših najmlajših. SPV občine Kamnik si je tako kot v preteklih letih tudi v letošnjem šolskem letu zadal niz aktivnosti z namenom, da se zavaruje naše najmlajše na poti v šolo in nazaj.

Tako je bila letos aktivirana narodna zaščita, katere pripadniki so v prvem tednu šolskega leta (na najbolj nevarnih in frekventnih odsekih) poskrbeli skupaj z delavci PM Kamnik in pionirji prometniki za prometno varnost naših najmlajših.

In da so naši najmlajši tudi dejansko bili »varni«, nam prikazujejo podatki, ki jih je na skupnem sestanku 11. septembra, kjer so bili zbrani vsi načelniki narodne zaščite v občini Kamnik, podal komandir Postaje milice Franc Potočnik. V prvem tednu novega šolskega leta se na območju občine Kamnik ni pripetila niti ena prometna nezgoda, v kateri bi bili udeleženi otroci oz. mladoletniki.

Čeprav je bilo na tem sestanku izraženih več pomislekov (narodna zaščita DA in NE, iskanje ustreznih drugih organizacijskih oblik) je bilo na koncu konec sprejeto stališče, da se narodna zaščita aktivira tudi v bodoče, s tem da se v njihove vrste vključi predvsem starše otrok, ki prvič prestopajo šolski prag.

Dejstvo je, da samo s preventivno dejavnostjo članov SPV, delavcev PM Kamnik, pripadnikov narodne zaščite in ostalih subjektov (VVO, OŠ), brez sodelovanja staršev (ustrezna vzgoja, stalno opozarjanje), nikakor ne bomo dosegli ustreznih prometne vzgoje naših otrok.

Tajnik sveta za preventivo in vzgojo v prometu:
Dušan Žumer

● S seje izvršnega sveta

Promet skozi Tuhinjsko dolino naj bo varen!

Na prvi septembrski seji je občinski izvršni svet dal v javno razpravo osnutek lokacijskega načrta za rekonstrukcijo magistralne ceste M-10 na odseku »Baba« pri Trojanah.

Republiška skupnost za ceste namerava namreč obnoviti najkritičnejše odseke magistralne ceste M 10 Ljubljana – Maribor in sicer odsek Baba pri Trojanah, tretji pas trojanskega klanca in odsek Črnuče – Trzin. Prednost pri obnovi bo imel trojanski klanec, in sicer bo to obnova kilometra in pol dolgega odseka Baba, ki poteka v občinah Domžale, Zagorje, Žalec in tudi v kamniški občini. Z obnovo te ceste namerava Republiška skupnost za ceste Slovenije pričeti še letos, obnova pa bi trajala približno eno leto. V času gradnje naj bi promet v največji možni meri potekal po magistralni cesti, in-

stitor pa predvideva tudi možnost preusmeritve prometa skozi Tuhinjsko dolino in po cesti Trzin–Kamnik oziroma Domžale–Kamnik.

Člani izvršnega sveta so predstavnikom Republiške skupnosti za ceste na zadnji seji jasno povedali, da je treba pred kakršnokoli prometno spremembo – omejenja pa bo vsekakor pomembno spremenila življenjski ritem ljudem ob predvideni obvoznici – jasno povedati, kakšen bo nov prometni režim, predvsem pa pred tem odpraviti vse kritične točke na tem območju, predvsem v Motniku in Tesnicah. Ljudje namreč čedalje manj zaupajo raznoraznim akcijam, ki »so širšega družbenega pomena«.

S tem izgovorom je bilo »zavoznih« že mnogo slabo načrtovanih večjih družbenih naložb, so menili člani občinskega izvršnega sveta.

Ob tem so še predlagali, da Republiška skupnost za ceste Slovenije razmisli o možnosti ukinitve rezervata (območja, rezerviranega za avtocesto) v Motniku, ki sedaj ovira razvoj kraja. Kamniški izvršni svet se zaveda, so poudarili na seji, da bo rekonstrukcija Trojan pomenila tak ali drugačen obvoz in da bo kamniška občina v vsej svoji dolžini prizadeta v času obnove. Zato pa je treba ljudem na tem območju dati popolno informacijo o vseh obvoznih in ostalih začasnih spremembah prometa. Gre predvsem za varen promet na območju Tuhinjske doline, ne gre pa zanemariti tudi možnosti večjih zastojev v samem mestu Kamnik, predvsem ob semaforju.

Ker bo vse navedeno pomenilo tudi spremembo srednjeročnega plana občine, bo treba do oktobrske seje občinske skupščine jasno predstaviti projekt obvoza, in ali ta sploh bo, je bilo še naročeno Republiški skupnosti za ceste.

R. GRČAR

R. GRČAR

Dan narodnih noš ali narodne bede

Tako nekako bi lahko imenovali prireditve, ki je Kamničane spravljala v sramoto od 8. do 10. septembra. Prireditve, v organizaciji Turističnega društva Kamnik, je nosila ime XIX. DNEVI NARODNIH NOŠ, FOLKLORE IN OBRTI. Narodnih noš je bilo v nedeljskem sprevedu res veliko; prišle so iz Kamnika, Mengša, Radomelj, Tunjic, Planšarji iz Kamniške Bisrice, noše iz Domžal, Ihana, Kočevja in skupine Predgrad, iz Tacna, Ljubljane in Mengša. O folklori, če je bila prisotna poleg narodnih noš, ni bilo kaj zvedeti. Da tudi o obrti in njeni zastopanosti na tej prireditvi ni bilo možno kaj dosti videti, priča podatek, da je bila vredna obiska le stojnica suhe robe, domače volne na stojnici Hribarjev iz Laz, ki jo izdelujejo v okviru Ovčarske skupnosti Tuhinj. Naravne danosti Kamnika je ponujala prijazna Angelca Moljk iz Streliske ulice na stojnici z zdravilnimi zelišči. Prav gotovo so obiskovalci pričakovali izdelke kamniških delovnih organizacij in obrtnikov; med drugim so pogrešali Arboretum Volčji potok, ki bi se lahko predstavil s svojimi lepotami, pa tudi s prodajo izdelkov, npr. orodjem za vrtničarje, raznimi rastlinami ipd; ali pa Velika planina s svojimi trniči, sirom, skuto, maslom in še čim.

Po besedah prodajalcev ob stojnicah jih je Turistično društvo kar močno udarilo po žepih z visoko najemnino za stojnice. Verjetno tudi zato ni bilo bolj kakovostnih stojnic, ampak v glavnem

Da etnološko izročilo ne bo izumrlo, zagotavlja skrbni mamici s svojimi desetmesečnimi deklicama.

kramarji v pravem pomenu. Druga plat prireditve pa je verjetno sistem njenega financiranja, saj taka prireditev veliko stane. O tem naj spregovore pristojni.

Iz skromnega programa je odpadel ognjemet s Starega gradu, ki je po besedah predsednika Turističnega društva Kamnik Mirana Jereba odpadel zaradi slabega vremena. Dejal je, da 8 ur pred prireditvijo ne sme deževati – mogoče bi bil lahko še kakšen izgovor...? Tudi muzejski vlak je prisopihal v Kamnik pol ure prekmalu. S tem je bil verjetno skromnejši sprejem gostov z vlaka. Bilo je še več pomanjkljivosti. Upajmo, da bo XX. jubilejna prireditev le nekoliko boljša.

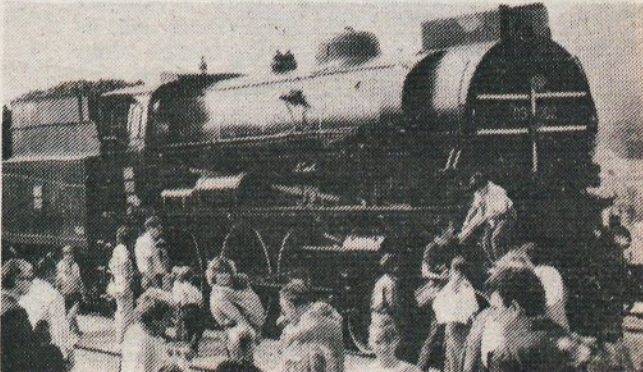
Tekst in foto: VERA MEJAC

Spreved narodnih noš na čelu s Kurentom.

Mesto Kamnik je v svoj objem privabilo številne narodne noše in gledalce.

Muzejski vlak v Kamniku, ena od posebnosti prireditve.

Slavnostna seja skupščine v novem zdravstvenem domu

Letošnja slavnostna seja skupščine ob občinskem prazniku je tokrat potekala v novi stavbi – v sejni sobi zdravstvenega doma na Novem trgu. Po uvodni Zdravljici, ki jo je zapel moški pevski zbor Solidarnost, je uvodničar Maks Lavrinc, predsednik skupščine občine Kamnik, omenil Dominika Miklavčiča in Antona Mlakarja, prva padla na Kamniškem, in predlagal minuto molka v čast njunemu spominu.

V nadaljevanju je omenil, da odločitev, da bo letošnja slavnostna seja v novozgrajenem zdravstvenem domu, pravzaprav ni bila težka. Z zaključkom zadnje faze se je namreč končala ena najpomembnejših naložb zadnjega obdobja v naši občini. »Mogočna in moderna stavba, prilagojena sodobnim zahtevam osnovnega zdravstvenega varstva, bo verjetno še dolga leta pomnik tehtne in pogumne odločitve vodstva in občanov naše občine. Čas zadnja leta namreč ni naklonjen tako velikim naložbam. Zato sem prepričan, da govorim v imenu velike večine naših občanov, če rečem, da gredo vsem, ki so na kakršenkoli način sodelovali pri tej gradnji, zlasti pa vodstvu zdravstvenega doma, iskrene čestitke. Za delavce zdravstvenega doma pomeni ta pridobitev tudi obveznost. Precej truda in znanja bo potrebno, da bo-

do vložena sredstva upravičena. Osebo sem prepričan, da boste to znali in zmogli,« je na slavnostni seji dejal Maks Lavrinc. Nadalje je omenil splošno gospodarsko in politično stanje v državi in naloge, ki si jih je ob tem zadala naša občina. Ob zaključku pa je v svojem govoru omenil še eno veliko naložbo, ki je sicer republiškega pomena, sovpada pa (pričetek gradnje namreč) z našim občinskim praznikom – gre za obnovo Zavoda za usposabljanje invalidne mladine v Kamniku, ki ga bodo poleg tega tudi dogradili. »Omenjena naložba tudi za Kamnik pomeni precej več kot arhitekturno zaokrožitev razvijajočega se mesta. O nujnosti posodobitve ne bi izgubljal besed, saj so jo ugotovile že za to pristojne republiške ustanove. Zato bi rekel le, da so Kamničani skupaj s sedanjimi in bodočimi gojenci in seveda osebje zavoda veselimo dneva, ko bo obnovljen dom predan svojemu namenu. Na Kamniku pa je, da omogočimo stanovalcem tega doma kar najlažje vključevanje v vsakdanje življenje. Zato bo ob projektnih rešitvah v samem domu in okolici nujno razmisliti tudi o arhitekturnih pregradah, ki jih je staro mesto, kot je Kamnik, polno. Naš cilj mora biti, da bi služili kot primer, kako se mora družba obnašati do invalidnih oseb. Ob tej priložnosti bi se rad

posebej zahvalil članici Predsedstva SR Slovenije Majdi Gaspari za njeno dosedanje prizadevanje delo,« je še omenil predsednik skupščine na slavnostni seji.

V programu so poleg pevcev Solidarnosti nastopili še člani plesne skupine KUD Jurij Bobič iz Most, na slavnostni seji pa so vročili tudi državna odlikovanja, republiška priznanja, častna priznanja občine Kamnik in nagrade Toma Brejca. (dobitnike priznanj smo objavili že v julijski številki, na sliki pa so zbrani vsi s predsednikom skupščine in izvršnega sveta ob straneh).

R. GRČAR

R. GRČAR

Polepšana »podgorka«

Podgorška cesta je končno dobila novo preobleko in tako so večletni zapleti z dotrajano »podgorko« le dobili svoj epilog. S Skupnostjo za ceste Slovenije, ki je pred leti obnovila Korenovo pot, je bilo namreč dogovorjeno, da »podgorko« povežejo z obvoznico in jo obnovijo.

Vendar pa Cestno podjetje Ljubljana svoje naloge zaradi pomanjkanja denarja in drugih vzrokov ni opravilo, čeprav bi morala dela biti zaključena že lani. V občini smo se zato odločili, da na svojo iniciativo začnemo iskati denar za obnovo. Tako so tretjino vrednosti, ki znaša 3,05 milijona dinarjev, prispevale delovne organizacije, za Podgorško cesto pa so zbirali denar tudi v krajevni skupnosti Podgorje. Del sredstev je šel iz sklada stavbnih zemljišč in iz občinske komunalne, cestne in energetske skupnosti. Seveda pa le ne bi šlo brez razumevanja in posebne podpore skupnosti za ceste Slovenije, ki je kljub svojim težavam z denarjem vendarle priskočila na pomoč.

Podgorška je sedaj širša, imela bo sredinsko črto ter pločnik za varno hojo solarjev. Na sliki: Na polepšani »podgorki« so v začetku septembra opravljali še zadnja dela. Po novem ima 2500 metrov dolga Podgorška cesta okrog 400 metrov dolg pločnik.

R. G.

● Dr. Breznik o novem zdravstvenem domu

Končno vse ordinacije na enem mestu

Z dograditvijo zdravstvenega doma, ki je bil slovesno odprt ob občinskem prazniku, je bila v naši občini dokončana ena najpomembnejših naložb v zadnjem času. Ob otvoritvi sodobne stavbe, ki nosi ime po dr. Juliju Polcu in je prilagojena vsem zahtevam sodobnega zdravstvenega varstva, je predsednik delavskega sveta dr. Drago Ahlin poudaril, da zdravstvo doslej ni imelo ustreznih prostorov.

Kako je bilo, kje so vzroki za začetek gradnje in kako je gradnja zdravstvenega doma potekala, pa nam je povedal direktor zdravstvenega doma, dr. Vladimir Breznik.

»V Kamniku obstaja tradicija osnovnega zdravstvenega varstva že zelo dolgo. Že pred vojno so na iniciativo kamniških zdravstvenih delavcev nekateri kamniški tovarnarji zbrali denar in tako ustanovili svojo enoto dispanzerja za pljučne bolezni. Takrat so bili seveda daleč naokrog edini, ki so imeli dispanzer, ob tem pa so imeli Kamničani tudi stalno rezervirano eno bolniško posteljo na Golniku. V naši občini je bilo namreč pred vojno dosti primerov tuberkuloze. In kar je bolj zanimivo in značilno – že prvo organizirano zdravstveno enoto so v Kamniku leta 1935 zgradili pretežno z lastnim denarjem. Od takrat pa do danes pa v naši občini ni bilo zgrajenega nič namenskega za zdravstvo,« je povedal dr. Vladimir Breznik.

Petdeset let kasneje smo dobili nov zdravstveni dom, tudi za tega so večino denarja prispevale kamniške delovne organizacije. Če se še enkrat ozremo v zgodovino, vidimo, da so bile po vojni ordinacije raztresene po več hišah v središču Kamnika, leta 1967 pa so se preselile v stavbo družbenih organizacij (zadružni dom) na Ljubljanski cesti. Ta je kmalu postala pretesna, prostori pa čedalje manj primerni za opravljane dejavnosti.

»Prva razmišljanja o nujnosti gradnje novega zdravstvenega doma so se pojavila že v letih 70–80. Vendar pa je takrat prevladalo mišljenje, da je treba najprej zgraditi srednješolski center. Tako je šel denar iz samoprispevka v šolstvo, šele v obdobju 80–85, ko se je začela gradnja prve faze zdravstvenega doma na Novem trgu, je bilo od dvoodstotnega samoprispevka 0,7 odstotka namenjeno tudi za zdravstvo. No, več o financiranju kasneje. Omeniti moram, da je obstajalo več idej za rešitev prostorske stiske zdravstvenega doma – ob ideji za novogradnjo je prevladovala predvsem tista o adaptaciji in razširitvi starega doma, ki pa se je po temeljitem premisleku izkazala za nefunkcionalno in niti ne najbolj ceneno rešitev.«

Ker ni bilo denarja za celo naložbo, pa tudi zaradi zakonskih omejitev investiranja v družbenih dejavnostih so se odločili za fazno gradnjo. Prva faza, ki je bila končana 1985. leta, je bila zgrajena iz samoprispevka in sredstev Medobčinske zdravstvene skupnosti.

»Glede na obliko organizacije zdravstvenega varstva so vse občinske zdravstvene skupnosti združevale del denarja v medobčinsko zdravstveno skupnost, ki je potem na osnovi splošnih kriterijev (prednostna lista) ocenila, kam bo šel denar. Tako so se s pomočjo tega denarja zgradili zdravstveni domovi v Litiji, Domžalah, na Vrhniki, v Ljubljani,« je omenil Vladimir Breznik. In zakaj Kamnik iz teh sredstev ni dobil več denarja za gradnjo svojega zdravstvenega doma?

Z gospodarsko krizo tudi medobčinska skupnost ni imela več denarja za investicije (sicer pa jih tudi zakonodaja ni dovoljevala). Če bi zdravstveni dom gradili v letih 70–80, bi lahko do polovice sredstev prispevala medobčinska zdravstvena skupnost. Vendar, kot smo že omenili, takrat so se kamniški občani odločili za srednješolski center.

Prvo in drugo B-fazo zdravstvenega doma smo gradili s pomočjo treh finančnih virov – največji delež so združevale kamniške delovne organizacije in obrtniki iz ostanka čistega dohodka po zaključnih računih, del je prispevala občinska zdravstvena skupnost, v novogradnjo pa je šla tudi celotna amortizacija zdravstvenega doma Kamnik. Devet mesecev se je za komunalno sanacijo zdravstvenega doma stekala tudi prispevna stopnja – en odstotek, ki se zbira v komunalni cestni skupnosti.

»Prva B-faza je bila končana 1987. leta, takrat se je v novi del preselil še rentgen, fizioterapija, ambulantna za borce in uprava

Pogled na zadnji, severni del zdravstvenega doma. V drugi gradbeni fazi so delavci Graditelja zgradili 1800 kvadratnih metrov novih prostorov. Foto: R. Grčar

(zobna ambulantna, predšolski in šolski dispanzer sta v novem delu od 1985. leta). Septembra letos, ko je končno zdravstveni dom v celoti dograjen, pa se selijo še splošna ambulantna, dispanzer za medicino dela, ginekološki dispanzer, dispanzer za mentalno higieno, ambulantna za diabetike, ortoped, okulist, patronažna in babiška služba, socialna delavka, epidemiološka služba, laboratorij in reševalna služba. Vse službe bodo torej delovale na enem mestu in v starih prostorih od sedaj ni več zdravstvenega doma,« je dodal dr. Vladimir Breznik.

Kamnik ima približno 28.000 prebivalcev. Prostor novega zdravstvenega doma zadoščajo potrebam vseh zdravstvenih služb, ki jih zahteva zakon. Vse ordinacije pa sedaj delajo v strokovno in higiensko neoporečnih prostorih.

Nova zgradba se razteza na površini 4.500 kvadratnih metrov, vrednost objekta pa je po današnjih cenah okrog 90 milijard dinarjev.

Glavni izvajalec gradbenih del je bil kamniški Graditelj, resni-

no funkcionalen in lep objekt pa je projektiral arhitekt Božo Podlogar. Instalacije so Zarjane, okna in vrata pa so naredili v Alpremu. Notranja oprema je iz Stola, delno pa sta sodelovala tudi Slovenijales in Mizarstvo Vižmarje. »Zmogljivosti zdravstvenega doma so sedaj velike. Občina je dolgoročno rešila problem zdravstvenega varstva. Glede na rast prebivalstva in na predviden obseg dela osnovnega zdravstvenega varstva ta zgradba sedaj zadošča vsaj za nekaj desetletij (trend rasti prebivalstva v naši občini namreč upada). Moram poudariti, da je velikega pomena, da se kljub današnjim težkim časom še najde skupen interes. Z voljo vseh občanov, še posebej pa s prizadevanjem direktorjev kamniških delovnih organizacij, občinskega odbora medobčinske gospodarske zbornice, ob podpori občinskega izvršnega sveta in občinske zdravstvene skupnosti smo končno prišli do skupnega cilja. Vsem velja iskreno priznanje! Še posebej pa to velja za člane gradbenega odbora, ki so z največjo angažiranostjo skrbeli za realizacijo projekta in za racionalno porabo družbenih sred-

stev,« je s ponosom povedal direktor kamniškega zdravstvenega doma.

Na slovesnosti ob otvoritvi zdravstvenega doma so tako članom gradbenega odbora izročili priznanja delavskega sveta zdravstvenega doma. Boljkm kipce so dobili: Boris Zakrajšek, Marjan Urh, Anka Lah, Ivo Motnikar, dr. Aleksander Doplahar in dr. Vladimir Breznik.

Kamničani izstopajo tudi po statističnih podatkih – glede na kakovosti zdravstvenih storitev, ki se nanaša na število v zdravstvenem domu rešenih primerov v primerjavi s številom hospitaliziranih in poslanih k specialisti v Ljubljano iz naše občine. Visoko nad slovenskim povprečjem je obseg diagnostične obdelave – veliko primerov se torej reši v samem zdravstvenem domu, kar pomeni tudi manj stroškov v občinski zdravstveni skupnosti. In če navedemo še en, niti najmanj zanemarljiv podatek – zaradi kamniške industrije, ki zelo neugodno vpliva na zdravje delavcev, je bil tudi dokaj visok odstotek bolniškega staža.

ROMANA GRČAR

Štirideset let kamniške sadne drevesnice

Pred kratkim so delavci sadne drevesnice in vrtnarje v Kamniku, ki je v sestavi trgovskega podjetja Kočna, proslavili 40-letnico svojega dela.

Od skromnih začetkov v letu 1949. se je sadna drevesnica in vrtnarija širila in razvijala. Doživljala je posamezne vzpone in padce, nikoli pa delavci te enote niso klonili. S svojim delom so se uveljavili tudi v širšem poslovnem prostoru in veljajo za solidno in strokovno dobro delovno enoto.

Danes imajo 26 in pol hektarov zasajenih površin v Kamniku in Godiču. Vsakoletni dohodki zadoščajo za pokrivanje vseh stroškov in za osebne dohodke. Nekaj sredstev pa ostane še za sklade in druge namene.

Franc Tič, ki že 20 let vodi samo drevesnico, nam je povedal vrsto zanimivosti o razvoju drevesnice, o lastnikih, ki so se zvrstili v teh letih in o življenju v okviru Kočne Kamnik.

Sadna drevesnica si je v zadnjih letih zelo utrdila svoj položaj, predvsem zaradi načrtovane in solidnega dela, ki temelji na strokovnosti. Sadna drevesnica

se deli na: **sadovnjake**, ki jih je v Kamniku 260 hektarov in v Godiču 6 in pol hektara in letno pridelajo 500 do 600 ton jabolk in hrušk, po rekonstrukciji pa naj bi se proizvodnja dvignila na 700 do 800 ton, **vrtnarijo**, ki ima 1100 kvadratnih metrov rastlinjakov in toplih gred, poleg tega pa še 2 hektara na odprtem zemljišču. Vsako leto pridelajo do 70.000 sadik raznih vrtnin, 80.000 enoletnic, 40.000 lončnin, pridelajo 80 ton zelenjave in napolnijo, 100.000 vrečk kompostne, **drevesnice** obsega 3 hektare površin in pridelajo do 30.000 sadnih sadik.

Vloga drevesnice narašča zaradi strokovnega dela ter postaja že kar pravi vzgojni faktor, ki bi lahko še bolj vplival na razvoj sadjarstva in vrtnarstva v Kamniku in okolici.

S tem prispevkom, čeprav skromnim, želimo obeležiti – 40-letnico te pomembne dejavnosti, ki vedno bolj pridobiva na svoji veljavi in zaželimo kolektivu še vrsto let uspešnega dela.

Jubileja kamniške drevesnice se je spomnila tudi revija »Moj mali svet« v avgustovski številki.

STANE SIMŠIČ

Josipu N. Sadnikarju odkrili spominsko ploščo

V Kidričevi ulici so 28. julija odkrili spominsko ploščo veterinarju, planincu in zbiratelju znamenitih predmetov, Josipu N. Sadnikarju. Zelo velika množica ljudi, ki je sodelovala na slovesnosti, pričala, da je spominsko obeležje vsestranskega J. N. Sadnikarju dobilo polno podporo med občani Kamnika.

Pevci Lire so zapeli nekaj pesmi, govorila pa sta prof. Janez Batis in prof. dr. Emilijan Cevc, spominsko ploščo je odkril Maks Lavrinc, predsednik skupščine občine Kamnik. V imenu kulturne skupnosti je o vlogi J. N. Sadnikarja govoril njen predsednik Janez Maleš.

Po odkritju spominske plošče so si obiskovalci lahko ogledali muzejsko zbirko izredno zanimivih eksponatov, ki jih je v svoji bogati življenjski dobi zbral in deloma uredil sam J. N. Sadnikar.

STANE SIMŠIČ

Medobčinsko srečanje predstavnikov SPV

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu občine Kamnik je v sodelovanju z IS SO Kamnik organiziral 8. septembra srečanje predstavnikov mariborskega SPV-ja, članov izpitne Komisije mesta Maribor in predstavnikov Domžalskega izpitnega centra. Srečanja se je udeležil tudi pomočnik republiškega sekretarja za notranje zadeve, mag. Slavko Debelak, predsednik IS SO Kamnik Janko Gedrih, ter predsednik IS SO Maribor tov. Čuk.

Večji del pozornosti na tem

srečanju je bil posvečen predvsem izmenjavi izkušenj pri delu mariborskega, kamniškega in domžalskega SPV-ja. Izpostavljani so bili tudi številni problemi, s katerimi se srečujejo Sveti za preventivo in vzgojo v cestnem prometu pri svojem delu, prav tako pa je bil ocenjen doseženi potek akcije »minus 10 odstotkov«. Probleme, s katerimi se Sveti srečujejo pri svojem delu in ki zavirajo uspešno delo let, lahko strnemo v sledeče:

● V večini KS (kljub številnim aktivnostim in prizadevanjem

SPV-jev) Komisije za preventivo in vzgojo v cestnem prometu še vedno niso zaživele.

● vse tri občine so izdelale svoj program aktivnosti (akcija -10 odstotkov). Prvi rezultati so že vidni (zmanjšanje števila prometnih nezgod), vendar pa so poglavitni razlogi, da akcija ni zaživila v popolni meri, predvsem sledeči: neizdelanost programov in ne vključevanje v akcijo -10 odstotkov s strani nekaterih subjektov, pomanjkanje finančnih sredstev, slaba cestna infrastruktura.

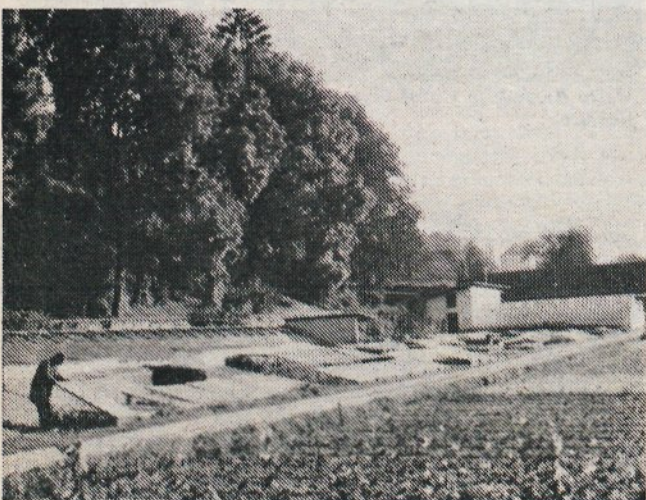
● AMZS in RSPV-ju se pošlje zahtevo, da poskrbita za ustrezno literaturo s področja poznavanja cestno prometnih predpisov (npr. za voznike koles s motorjem), kakor tudi za dostopnost

le-te (ustrezna cena) vsem koristnikom oz. kandidatom.

Pomočnik republiškega sekretarja za notranje zadeve mag. Slavko Debelak, je v nadaljevanju vse prisotne seznanil z osnutkom zakona o temeljnih varnostnih v cestnem prometu in sicer predvsem o tistem delu, ki nalaga oz. določa obvezno registracijo koles s motorjem. Glede na morebitni sprejem te določbe je bilo podarjeno mnenje, da to delo ne bi opravljal ustrezni upravni organi, kajti realizacija te določbe bi nastala na številne probleme: prostorski, finančni, povečanje števila zaposlenih...

Po končanem srečanju so si vsi prisotni ogledali stari, zaprti del mesta Kamnik.

TAJNIK SPV DUŠAN ŽUMER

Vrtnarija

Odmevi, polemike, kritična mnenja...

Odmevi krajanov na zazidalni načrt B-7 Titan in lokacijski načrt B-27 Ljubljanska cesta – del Kovinarske ceste

V krajevni skupnosti Perovo je bila 9. avgusta javna obravnava zazidalnega načrta B-7 Titan in lokacijskega načrta B-27 Ljubljanska cesta – del Kovinarske ceste. Razen najbolj prizadetih občanov in tistih, ki so se javne razprave morali udeležiti po službeni dolžnosti, ni bilo občanov, ki bi jih oba načrta morala zanimati in, ki bi o obeh načrtih lahko izrazili zares nepristransko mnenje. Na razpravi je bilo sklenjeno, da bi bilo potrebno, predvsem zaradi slabe udeležbe in dopustov, javno obravnavo ponoviti.

Na pripombo udeležencev javne obravnave glede prevelike gostote objektov zazidalnega načrta B-7 Titan, so predstavniki projektantske organizacije IBT Trbovlje obrazložili, da sta velikost objektov in izkoriščenost prostora prilagojena bodočemu fizičnemu obsegu proizvodnje 12.000 ton livarskih izdelkov (od sedanjih 8000 ton), in da bi po evropskih merilih za takšen obseg proizvodnje potrebovali trikrat večji prostor od načrtovanega, kar znaša najmanj 45 hektarov zemljišč. Za takšno širitev tovarne torej ne bi zadostovalo niti – menda že od leta 1968 za širitev tovarne Titan rezervirano – zemljišče med Ljubljansko cesto in reko Kamniško Bistrico, pač pa bi moralo pasti še prenekatero bližnje stanovanjsko naselje, zlasti pa južno ležeči tovarni Donit, Svit in morda celo Alprem.

Titan si s takšno usmeritvijo, kot jo prikazuje z zazidalnim načrtom B-7, neupravičeno prilagaja prostor za dejavnost, ki ne spada več v ta gosto naseljeni del mesta. V kolikor je že v preteklosti vztrajal na takšnih pozicijah, bi moral pravočasno nasprotovati izgradnji stanovanjskih sosesk, kot so na primer Žikova in Klavčičeva ulica, v svoji neposredni bližini. Sicer pa je 50-metrski odmak od meje teh naselij povsem nepomembne, saj že dosedanje izkušnje kažejo, da malo močnejši veter odnaša težke livarske pline daleč nazgor po Steletovi ulici in celo do središča mesta, kar lahko potrdijo mnogi prebivalci Kamnika, zlasti pa Zapr in celo Duplice. Kakšno bo šele stanje

po tako povečani livarski proizvodnji?

Iz zazidalnega načrta B-7 je razvidno, da je bila za načrtovalce pomembna samo pravilna geometrija postavljenih objektov, ki za zelenice in parke dopuščajo samo ozke pasove ob objektih, kjer bi namestili klopi za počitek proizvodnih delavcev. Na te ozke pasove naj bi strpali še ves interni promet in ostale komunikacije, ki jih tovarna potrebuje (plinovod, kanalizacija itd.). V dokumentaciji je celo navedeno, da bo pod ogromnim proizvodnim objektom BT-1 zgrajen dolg podzemni hodnik, po katerem bodo proizvodni delavci iz obrata AT-1 hodili v razdeljevalnico hrane. Kako takšne rešitve sprejemajo Titanovi delavci sami? Ali je to že vizija 21. stoletja, ko bomo živeli samo še v betonu in pri umetni svetlobi, ker bo zunaj že vse do kraja uničeno in zastrupljeno?

Edina večja zelena površina na zahodnem delu zazidalnega načrta je na severnem delu dvajset metrov visokega skladišča, ki je obenem rezervat za plinovod. Ta površina bo primerna samo za trato, ker se v bližini plinovoda ne sme zasajati drevoja. Isto velja za ozelenitev zahodnih fasad objektov proti Ljubljanski cesti, kjer po celotni dolžini skladiščnih objektov poteka plinovod za Titan ter Donit in Svit in je vsaka ozelenitev kot protihrupna zaščita ali estetski ukrep vprašljiva, saj se objekti za manj kot deset metrov približajo meji zazidalnega načrta in bodoči tovarniški ograji. Očitno Titan to vprašanje odriva iz svojega zazidalnega načrta in ozelenitev že vnaprej diktira prostoru, do katerega nima nobene pravice, in ki ga je s svojimi načrti ter dejavnostjo že dovolj utesnil in razvrednotil. Obenem z zazidalnim načrtom B-7 Titan in lokacijskim načrtom B-27 Ljubljanska cesta bi se namreč morala načrtovati tudi ureditev cone B-11, kateri oba načrta odvajata tudi edini dostop do še preostalih hiš in kmetijskih zemljišč, ki ostanejo na tem območju.

Tri stanovanjske hiše in cesta do naselja Podlimbarskega pot se očitno ne rušijo zaradi tako velikih potreb Titana po skladiščnih

prostorih, pač pa predvsem zaradi plinovoda, katerega trasa je vrisana ravno na prostoru teh hiš. Po predpisih se v bližini plinovoda ne sme graditi, niti zasajati drevoja in grmovja, zato je povsem nejasno, kje in kakšno protihrupno zaščito (zid, drevje) proti coni B-11 si Titan zamišlja. Razen tega je na sami trasi plinovoda in v skladišču starega železa predviden železniški tir, razrez železa in žerjav na višini 10 metrov, kar bo povzročalo iskrenje in močne udarce ob tla, kar je povsem v nasprotju s predpisi za gradnjo plinovodov.

V izogib kasnejšim nejasnostim in nesporazumom mora v skrajnem primeru eventualni občinski odlok precizirati lokacijo in višino te protihrupne zaščite ter navesti material, iz katerega bo zgrajena. Trasa plinovoda naj se z vsem varnostnim pasom umakne v Titanov prostor in naj ne obremenjuje cone B-11. Navedeno naj velja tudi za ureditev ceste do cone B-11 in ozelenitev fasad gigantskih objektov na zahodni strani zazidalnega načrta.

Onesnaženost podtalnice Dravskega polja in tal v celjski kotlini nam je razkrila tudi temnejše strani stihijske industrializacije naše krhke slovenske zemlje. Zanimivo je, da v Kamniku še vedno živimo v trdnem prepričanju, da je za našo industrijo vse v redu, da se nam ne more zgoditi nič podobnega, in da širitev neke okolju škodljive tehnologije ni nič posebnega.

V posebnih strokovnih podlagah namreč med drugim tudi močno pogrešam analize tal okoliških zemljišč na kislost, težke kovine, formaldehid, PCB in druge nevarne snovi, ki jih Titan v znatnih količinah uporablja v svoji proizvodnji in jih zračni tokovi nedvomno raznašajo po bližnji in daljni okolici. Razen tega so bile v dokumentaciji prikazane analize izvršene že v letu 1986, sedja pa je lahko stanje, glede na spremembo tehnologije v livarni leta 1988, bistveno drugačno. Če bi bilo boljše, v kar pa okoliški prebivalci močno dvomimo, morda ne bi bilo tolikšnega odpora proti širitvi tovarne, pa

tudi ne tolikšnega občutka ogroženosti.

Na javni obravnavi je bilo namreč večkrat poudarjeno, da je večje onesnaževanje okolja pri povečani proizvodnji sicer možno, vendar ga bodo učinkovito krotili razni inšpekcijski organi. Kot doslej, najbrž?

IVANKA NOVAK

Še o paši pod Kamniškim sedlom

MARIAN BURJA je prav lepo napisal, da bo obnovil planšarijo in pašo Pri Pastirjih, nikakor pa ne bo uredil kake okrepčevalnice ali kaj drugega, kar bi presegalo planšarsko dejavnost. Mi mogre je še omenil legla onesnaževanja, ki jih predstavljajo sodi za odpadke v Klinu in pri ostankih stare koče. Prav ima; naše množično planinstvo bo nekaj vredno šele, ko bo bolj kulturno in z manj nesnage, hrupa in pijače. Prav, vendar gre tokrat beseda o paši, ki je tod že desetletja ni bilo in je pravzaprav nekaj (spet) novega.

Na Pastirjih se pase nekaj krav, pase pa se tudi nekaj konj. In prav konji bodo že letos, najkasneje pa prihodnje leto uničili tisti edini hektar lepe trte, ki ima prostor med gozdom in gornjimi strminami Sedla. Nisem kmetijski strokovnjak, vem pa, da konji ne »strižejo« trave nad tlemi, pač pa jo z ustnicami stisnejo, potegnejo in utrčajo. Če je trava mehka in sočna, se utrčajo pri spodnji tretjini nekje, če je žilava in žimasta, kot pri Pastirjih, se utrčajo ali izpulijo iz same ruše. Zato je zdaj, ko je vsenaokrog in celo po Brani in Planjavi trava sočno zelena, izkoriščani pašnik že od daleč videti kot kaka rumena zaplata. Od blizu se vidi, da trave skoraj že več ni, vidijo se le stara sprhneta stebelca in do prsti oguljena ruša. Drugi vzrok uničenja trate je v samih konjih. To so iskre živali, ki se vsake toliko časa zapodijo v dir, pri čemer pa trgajo rušo in razgaljajo tanko plast črne prsti. Niti na manj občutljivih pašnikih konj ne pustijo, da bi se svobodno pasli in tekali, kjer jih je volja, saj bi uničili pašo drugi živali. To Burja gotovo ve bolje od mene.

Ne vem, če so po Sedlu kdaj prej že pasli konje. Iz mladih let se megleno spominjam kake krave, pozneje pa so bile le ovce. Morda so bili pred vojno kdaj tudi konji, čeprav ne verjamem. A stvari so zdaj drugačne. V času, ki ga poznam, posebno pa zadnji dve desetletji, se je ruša v gorah poslabšala. Manj je trdna. Že pri mirni hoji po strmi travi se trgajo koreninice, da jih slišiš, in noge se podajajo v natrgano rušo. Zato močni nalivi prej načno površje, vedno več je svežih nanosov peska in prsti. Najbolj verjetno je kriva onesnaženost ozračja s kislinami, morda tudi sprememba klime. Že pomladanski vetrolom nezanesenih in še ne ozelenelih bukev v Klinu in drugod je bil sumljiv. Vendar na to ne moremo vplivati na hitro. Konji pa, ki so komaj prišli, so do srede pašne sezone pod Sedlom naredili že več škode kot vsi ostali negativni dejavniki v celem desetletju skupaj. Zato je nujno, da jih Marjan Burja po najhitrejšem postopku odpelje s tega področja.

TONE ŠKARJA

Problem odlagališča za Nevljico

Krajevna konferenca SZDL je na svoji seji maja izpostavila problem, ki krajane KS Nevljice že lep čas spravlja v slabo voljo. Opuščena struga rečice Nevljice je za dupliško jamo postala drugo najbolj popularno odlagališče v občini, kar pa ni nič nenavadnega, saj njena lokacija omogoča dostop z vsakim vozilom, je pa skrita nepoklicanim očem.

Tako se že dolgo dagaja, da se struga ne zasiape le z odpadnim gradbenim materialom, zemljo in

drugimi neškodljivimi snovmi, ampak posamezniki vanjo vozijo tudi razna odpadna olja, katran in druge snovi, ki groze, da bo prej ali slej prišlo do onesnaženja podtalnice, saj je Nevljica od odlagališča oddaljena le dvajset metrov.

Ta problem smo še dodatno osvetlili v svetu KS in sprejeli sklep, da predsednik SZDL in član sveta KS Janko Petek poišče možnost, kako neodgovornim osebam preprečiti dovoz škodljivih snovi in požiganje le teh v nočnem času.

Moralno, pa tudi materialno pomoč je najprej ponudil predsednik SO Kamnik Maks Lavrinc, zato se kot predsednik KK SZDL obračam na krajane in občane, da nam pomagajo ohraniti ta košček (do pred časa) nedotaknjene narave, ki vse bolj dobiva podobo ne samo lokalnega, ampak tudi mestnega smetišča.

V ta namen predlagamo: – občasen nadzor komunalnega nadzornika in delavcev Postaje milice; številko opaženega nepoklicanega vozila in jo sporoči na PM ali pa miličnike obvesti telefonsko ter da lastniki zamljišče okoli struge poskrbe, da se poseka grmovje ob opuščenih strugi.

Le izpolnitev teh predlogov dovoljuje nadaljnje reševanje

problema. Krajevna skupnost bo namreč spet poskrbela za izravnavo terena in zasutje smeti. Čeprav bodo stroški visoki. Najbolj pomembno pri tem pa je prav gotovo dejstvo, da bo struga zasuta z ekološko čistim materialom.

Seveda bo preteklo še nekaj vode v Nevljici, preden bo problem odstranjen z dnevnega reda, vseeno pa opozarjamo mogoče kršitelje, da bomo njihovo dejanje »obelodanili« v Črni kroniki, njih pa predstavili radovednim bralcem. Miličniki pa bodo poskrbeli, da bo vsak kršitelj, ki bo pri dejanju opažen, plačal kazen in poskrbel za odvoz smeti.

Dokažimo vsi skupaj, da nam je za naravo vsaj malo mar. Tisti, ki jim ni, pa želim, da bi jih spametovali represivni ukrepi, brez katerih pri nas, na žalost, ne gre več.

Predsednik KK SZDL:

Matic Romšak

P.S. Kot predsednik SO Kamnik podpiram prizadevanja krajanov Nevelj in apeliraj na delavce PM in komunalnega nadzornika, da delček svojega službenega časa posvetijo tudi ekologiji: v tem primeru odlagališču ob Nevljici! Hvala za razumevanje!

Predsednik SO Kamnik:

Maks Lavrinc

Zasebna trgovina v Črni

Krajan iz okolice Črne, pa tudi iz oddaljenejših krajev, že od 1. junija radi kupujejo v dobro založeni vaški trgovini »PRI PETKU« v Črni, kjer jih predvsem s prehrabnimi izdelki prijazno postrežeta Olga Lanišek iz Županjih Njiv in njena mama Slavka Ajdovec.

Poslovodkinja Olga prične delavniki že ob 6. uri zjutraj, ko gre v Kočno nabavit blago, po katerem kupci povprašujejo. Olgi pa je užitek ponuditi kupcem vedno kaj novega. Tako je trgovina dobro založena z osnovno preskrbo, precej izdelkov je cenejših kot v drugih prodajalnah po Kamniku. Kupce privlačijo tudi cene, ki jih ne popravljata ob novi nabavi. Blago prodajata po starih cenah, dokler je pač na zalogi. Velika pridobitev je tudi delovni čas trgovine, odprta je vsak dan od 8. do 13. in od 14. do 20. ure, v soboto od 8. do 13. ure. Doslej je ta trgovina poslovala v okviru Kočne le vsak drugi dan po 3 ure. Problem prodajalne je še vedno slaba povezava z mestom, saj trgovina nima niti prepotrebne telefona.

Olga Lanišek je s kupci zelo zadovoljna, razveseljujejo jo njihova prijaznost, potrpežljivost, umirjenost, hvaležnost in še več lepih besed je povedala o krajanih Črne in drugih obiskovalcih.

VERA MEJAČ

Popestrena ponudba v Merkurju

Že nekaj dni pričakuje kupce lično prenovljena prodajalna MERKUR-KOČNA na Ljubljanski cesti z izboljšano ponudbo gospodinjstvih aparatov, bele tehnike, akustike, posode, porcelana, keramike, stekla in plastike. Novost v prodajalni je devizna prodaja iz programa Candy. Iz njihove prodajalne so preselili prodajo vseh izdelkov, ki bolj spadajo v druge, že obstoječe Kočnine trgovine. Tako so odslej barve in vodoinstalacijski material kupcem na voljo v prodajalni

Železnina na Tomšičevi ulici, v Novotehni na Medvedovi ulici pa kupcem postrežejo z elektro-materialom in izboljšano ponudbo športne opreme.

Prehod na specializirane prodajalne v Kamniku je bil že nekaj let nujen. Odslej je blago v popestreni ponudbi bolj pregledno zloženo, pa tudi tekanje od trgovine do trgovine za istimi izdelki zdaj odpade. Kočna ima v programu še nekaj novosti, o katerih vas bomo sproti obveščali.

VERA MEJAČ

Dr. Janez Matjašič – redni član SAZU

Pred kratkim je slovenska akademija znanosti in umetnosti izvolila za svojega rednega člana dr. Janeza Matjašiča, ki je bil do sedaj dopisni član.

Rojen je bil 1921 v Ljubljani, osnovno šolo je obiskoval v Metliki in Kamniku, gimnazijo in biotehnično fakulteto pa v Ljubljani. Diplomiral je 1951. Leta 1959 je doktoriral iz zoologije. V času študija od 1948 do 1951, je predaval na kamniški gimnaziji prirodopis in naravoslovje.

Sodeloval je na akademiji znanosti in umetnosti kot asistent pri dr. Jovanu Hadžiju. Od leta 1960 je bil docent na biološkem oddelku Prirodoslovno-matematične fakultete, kjer je predaval zoologijo nevretenčarjev in splošno biologijo, kasneje je predaval izvor živalstva. Od leta 1975 do 1985 je bil svetnik na slovenski akademiji znanosti in umetnosti.

Ukvarjal se je z živalskimi skupinami, od enoceličarjev do sesalcev, proučeval je podzemsko živalstvo, žuželke in morsko živalstvo, raziskoval je divjad in njeno naselitev v Sloveniji, nastanek zajedalstva in parazitov. Poleg omejenih je delal še na vrsti drugih raziskav.

Napisal je monografijo Živalske skupine družine vretenčarjev, ki jih je obdeloval več kot 20 let. Od 25 vrst, ki živijo v Evropi in Aziji, vse do Japonske, jih je opisal kar 17, eno celo na novo,

našel jo je na Kitajskem. Delo je v tisku in bo verjetno izšlo do naslednjega leta.

Poleg znanstvenih in poljudnoznanstvenih razprav je napisal tudi dve knjigi. Za knjigo »Iz življenja najmanjših živali« je prejel Levstikovo nagrado. Napisal je učbenik zoologije za usmerjeno izobraževanje. Prevedel in priredil je enciklopedijo živali, zvezek vretenčarji, sodeloval pri leksikonu Cankarjeve založbe. Vodil je vrsto znanstvenih odprav po Jugoslaviji, v Zahodno Afriko, Gvinejo, Slonokoščeno obalo, Gano, Nigerijo. Vodil je študente biologije v Senegal in Gambijo. Z odpravo je bil v Sahari, v Nepalu, Indiji, Šri Lanki in na Kitajskem. Bil je na številnih študijskih potovanjih po azijski Tur-

čiji, v Libanonu, Siriji, Keniji. Z mednarodnimi tovrstnimi institucijami je bil v stalnih stikih in opravil vrsto zanimivih raziskovanj.

Še vedno, kljub upokojitvi (leta 1985), je glavni urednik Biološkega vestnika in urednik zoološkega dela Razprav SAZU.

Dr. Janez Matjašič je širok in plemenit človek. Ukvarja se še z vrsto drugih dejavnosti. Je numizmatik in je bil več let predsednik društva v Kamniku. Zanima ga filatelija, stara in nova keramika, zbira hrošče in jih proučuje. V tem okviru proučuje še druge živalske skupine.

Z dr. Dragom Blatnikom, biologom, je raziskoval kromosome gojenih rakastih celic, proučeval je še vrsto drugih zanimivosti.

V Kamniku živi z mestom. Dalj časa je bil predsednik odbora sklada Toma Brejca, predsednik raziskovalne skupnosti, predsednik komisije za štipendije ter član raznih odborov in komisij.

Svoje bogate izkušnje in znanje razdaja »okolju«, toda vedno išče živi svet. Ljubi sprehode, morje...

Kamnik je ponosen na akademika dr. Janeza Matjašiča in mu iskreno čestita. Skupščina občine Kamnik mu je podelila bronasto plaketo Kamnika.

STANE SIMŠIČ

Valvazor s kamniško Veroniko za kavarno

Na predvečer občinskega praznika in ob otvoritvi kavarne Veronika je bil na ploščadi pod Malim gradom zelo prijeten kulturni večer. V prekrasnem okolju, lahko rečemo celo malo skrivnostnem, saj smo si gledalci lahko mimogrede pričarali občutek, da na nas z Malega gradu oziroma iz zaklete graščine pogleduje kamniška Veronika. Skratka, v okolju, zelo primernem za take kulturne prireditve, so tistega večera nastopili člani moškega in ženskega pevskega zbora Solidarnost, solista Rok Lap in Janez

Majcenovič ob spremljavi citrarja Tomaža Plahutnika. Program je zelo domiselno povezoval Tone Ftičar.

Poslušalci so navdušeno ploskali, še bolj prepričljivo pa so pokazali navdušenje nad nastopom mlade gledališke skupine Turističnega krožka Osnovne šole Frana Albrehta, ki so uprizorili igro o kamniški Veroniki, kakršno je opisal Valvazor. Takšnih večerov si Kamničani za »Veroniko« gotovo želijo še veliko.

Foto: ROMANA GRČAR

Kavarna ponovno zaživela

Ob občinskem prazniku je bila tudi slovesna otvoritev obnovljene Kavarne Veronika. V njej je sedaj prostora za okrog 120 gostov, kot nam je zagotovil Florijan Mlakar, ki je kavarniške prostore dobil v najem od kulturne skupnosti že junija lani. Ves ta čas je pridno vlagal v obnovo.

Ni pa imel malo dela. Kavarno je namreč dobil v poraznem stanju. Obnoviti je moral vse od vodovoda, odtokov do izolacije. Od stare kavarne so ostale le stene in marmorne mize in stoli, ki jih je Mlakar obnovil.

Gostišče je urejeno v sodobnem kavarniškem slogu (moderno je predvsem svetlo pohištvo, ki nekaterim ni všeč, češ, da nima tiste prave, kavarniške patine). Na podiju stoji celo stari pianino, ki ga je posodilo Delavsko kulturno društvo Solidarnost. Na otvoritvenem večeru, pa tudi kasneje, so po kavarni odmevali prijetni zvoki klavirja, ki pričarajo tisto pravo, kavarniško vzdušje. V kavarni bodo priložnostni kulturni večeri, sicer pa bodo tu na voljo vedno domači časopisi in domače, pa tudi tuje revije. Ka-

varna bo odprta vsak dan od 8. do 24. ure (tudi ob praznikih), za zdaj pa bodo v njej stregli le pijače, slaščice, sladolede, več vrst kave, čajev in prigrizke. Še letos pa bodo ponudbo obogatili tudi s hladnimi in toplimi prigrizki (mini biftek, razne solate).

»Ni navada, da kulturniki sodelujemo pri otvoritvi kavarne. Vendar pa je tole izjemna priložnost, predvsem pa to ni navada kavarne, je naš, kamniški kulturni hram, oziroma si bo to prizadeval postati,« je na otvoritvi kavarne dejal predsednik kamniške kulturne skupnosti Janez Maleš, ki je najemniku zaželel veliko uspeha pri delu nadaljnjih trideset let, za kolikor časa jo je Florijan Mlakar vzel v najem.

»Bilo je mnogo težav pri obnovi, vendar se je splošno potruditi. Hvala kulturni skupnosti, ki mi je vseskozi pomagala, hvala tudi vsem kulturnim izvajalcem današnjega kulturnega večera,« je ob otvoritvi dejal Florijan Mlakar (na siki ob klavirju, pred šankom so pevci DKD »Solidarnost.«)

Foto: R. GRČAR

Ob 120-letnici rojstva Antona Medveda

Ali se je svet postaral, ali moj obraz?
Ali svet je mene varal, ali njega jaz?!

(A. Medved)

Na Antona Medveda spominja Kamničane marmornata plošča na pesnikovi rojstni hiši na Grabnu, ki se spogleduje z doprsmnim kipom – spomenikom, ki ga je »najlepšemu slovenskemu fantu« – tako je Antona Medveda opisal Ivan Cankar – napravil kamniški kipar Levko Homar. Na kamniških Žalah pa lahko preberemo verze, ki jih je pesnik posvetil svoji materi:

A mene, mati, spremlja tvoj poslednji rek,
da smrt je boljša kot življenje prazno
in pesem lepša kot nje daljnji jek.

Omeniti moramo tudi, da so Kamničani po Antonu Medvedu poimenovali svojo vzgojno varstveno ustanovo v bivšem župnišču in da v Kamniških zbornikih najdemo več tehničnih sestavkov prof. Emila Cesarja, ki obravnavajo pesnika in njegov čas.

Našteta dejstva in sprehod po Medvedovi ulici dokazujejo, da se je »rodno mesto« svojemu pesniku spodobno oddolžilo. Letos pa so se pesnika spomnili pevci Prvega slovenskega pevskega društva Lira, ki so svojemu letnemu celovečernemu koncertu dodali kratek program z informacijo o življenju in delu Antona Medveda, recitacijami in Ferjančičevo uglasbitvijo Medvedove pesmi »Večerni zvon«. Omeniti je treba, da je bil Lirin koncert na dan 120-letnice rojstva pesnika! Liraši, ki so dali pobudo za lansko praznovanje 120-

letnice Kamniške čitalnice, so se tokrat spomnili enake obletnice rojstva pesnika Antona Medveda, čeprav se pogosto srečujejo z naslednjimi pripombami:

– Čemu služijo take obletnice in brskanje po »daljnji« zgodovini?

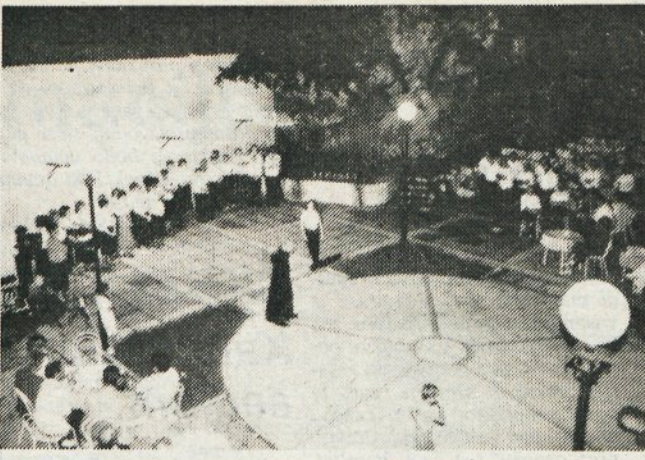
– Kdo sploh bere spominska obeležja in gleda spomenike zasranim pesnikom?

– Z Žalami imamo že brez Medveda dovolj težav!

– Kogar zadevajo zanimajo, naj brska po Medvedovih Poezijah, Kamniških zbornikih, Ljubljanskem zvonu in drugih »špehih«.

– Liraši naj kar tožijo za svojim pesnikom, ki jih je obiskoval v njihovi pevski sobi v Čitalnici, ki so jo z okupatorjem dekretom izgubili za »vse večne čase« (dekret je še kar v veljavi!). Za vse tiste, ki drugače gledajo na Kamnik in njegovo zgodovino, pa najbrž ne bo odveč, če Kamniški občan prinese nekaj informacij o rojaku – pesniku, ki je pomemben del svojega opusa posvetil našemu mestu in njegovi okolici.

Anton Medved se je rodil 19. maja 1869 v Kamniku – na Grabnu. V Ljubljani je študiral gimnazijo in bogoslovje. S Kamničanom Josipom Benkovičem, Franom Saleškim Finžgarjem in drugimi je sodeloval pri Cirilskem društvu, kjer so razvijali svoje talente ljubljanski bogoslovci. Benkovič in Medved sta bila kasneje tudi med pobudniki »tretje« Academie Operosorum« (akademija delavnih), ki naj bi povezovala vse, ki bi se »s peresom trudili« za slovensko ljudstvo. Kot kaplan je služboval v Semiču, Črnomlju, Šmarju,

Veronika izpod Malega gradu

Na večer pred vsakoletnim praznikom kamniške občine so se pod Malim gradom zbrali člani Turističnega krožka Osnovne šole Frana Albrehta Kamnik, da bi s svojim delom »KAMNIŠKA VERONIKA« prispevali svoj delež k praznovanju naše občine.

Čeprav so mladi, imajo nadvse radi svoje mesto Kamnik in kolikor le morejo prispevajo, da bi se njegovo ime poneslo v vse kraje naše domovine in zamejstvo.

To so dokazali tudi pred kratkim, ko so z delom »OGLARJI« razveselili izseljence v KAMNIŠKI BISTRICI.

No, pa pojdemo k stvari! Zbrali so se, vsi po vrsti, BOJAN, TINA, BOBI, NATAŠA, JANEZ IN MIRA, skupaj z mentorico tovarišico HERMINO ŠINKOVEC.

Mogoče je imela ona še največ treme, otroci je prav gotovo niso imeli nič.

Uprizorili so pripovedko o KAMNIŠKI VERONIKI, kakršno je opisal Valvazor.

Prepričljivo izražanje in mimika gibov in petja sta bila odlična. Potrudili so se, da so v naravnem okolju prikazali povest, ki jo dobro pozna vsak Kamničan od mladih nog.

Kdorkoli je bil prisoten na tej predstavitvi, si ne more kaj, da ne bi ugotovil, da so bili mladi igralci res dobri.

To je potrdil sproti in končni

PRVO SLOV. PEVSKO DRUŠTVO LIRA bo koncertiralo v nedeljo 24. 9. 1989 ob 14.30 pri sv. Primožu in v nedeljo 1. 10. ob 19. uri v cerkvi na kamniških Žalah. Na sporedu bodo dela Gallusa, Marinkovića, Mokranjca, Davidova, Foersterja, Mirka, Pahorja, Rijavca, Marolta in Tomca.

aplavz vseh, ki so vztrajali in si ogledali igrice do konca.

Mladi so pokazali, kako se v kratkem času da napraviti marsikaj. Res, kostumi bi bili lahko boljši, a kaj, ko malemu šolarju težko kaj posodijo tam v ljubljanskem gledališču. Kostume so si izbirali sami po lastni presoji. Improvizirali so, saj za kaj več sedaj res nimajo sredstev.

Razmišljajo pa že o ustanovitvi MALEGA ODRA, ki bi poleg turizma v Kamniku popestril ponudbo domačin in tujim gostom.

Se bo našla kakšna dobra duša in prispevala kaj v njihov fond? Mladi upajo, in želimo jim, da ne bi bili razočarani.

P. H.

Slikarski kronist Bogdan Potnik

Retrospektivna razstava risb in akvarelov Kamničana Bogdana Potnika v prostorih razstavišča in kavarne Veronika, ki nosi pomenljiv naslov »Kronika življenjske radosti«, daje vpogled skozi slikarjevo življenjsko risarsko in slikarsko snovanje.

Bogdan Potnik, sicer upokojevi inženir strojništva, s slikarstvom ukvrja ljubiteljsko, vendar je kot avtodidakt, ob trdem delu in učenju v naravi, z druženjem z likovniki in slikarskih kolonijah in ex-temporih ter z učenjem pri profesionalnih umetnikih (akademski slikar Savo Sovre), dosegel visoko raven likovne kulture. Žal ambicij in želja po formalni likovni izobrazbi zaradi težkih medvojnih, pa tudi povojnih razmer, ni uspel realizirati. Vseeno pa mu je likovno ustvarjanje že od mladosti del življenjskega kreda, osmišljene bivanja, veselje in radost, o čemer priča tudi naslov razstave.

Potnik ustvarja največ v akvarelu in risbi, čeprav se je poizkušal tudi s tempero ter se ukvarjal z grafiko. V akvarelih, ki so včasih »čisti«, včasih kombinirani, oziroma dopolnjeni s konturami v tušu, je v figurah in portretih dosegel visoko stopnjo osebnosti in psihološko poglobljenosti v model. Portretiranci so večinoma etnično prepoznavni anonimneži iz ljudstva, ali znane

osebe, avtorjevi sodobniki. Barvno zgledni akvarelni zapisi pokrajine so enkrat »mehkejši«, lično razpoloženski, drugi »trši«, arhitektonsko togi predvsem, ko gre za poglede v urbano krajino. Še posebno so dragocene njegove risarske ali slikarske upodobitve kulturnih in etnoloških spomenikov širom po Sloveniji, ki so morda edini pričevalci o marsikateri že uničeni kmečki arhitekturi.

Potnikovo temeljno likovno izrazilo je risba, predvsem figuralni motivi in portreti. Ti so karakterni označeni in izredno sproščeno risani, enkrat kot krokiji ali karikature, drugi kot poglobljene študije. Tako je kot kronist ohranil plejado podob bolj ali manj znanih oseb neke dobe. Zanimive so tudi številne skice, krokiji, bežni zapiski, karikature na malem formatu, nekakšen osebnostni, spominski arhiv slikarja. Tudi mala grafika, predvsem lesorez in linorez, je vezana na krajino, predvsem kamniško okolico, ter figuro in portret (podoba pokojnega umetnostnega zgodovinarja Franceta Steleta).

Retrospektiva Bogdana Potnika, nam odkriva avtorja kot nadarjenega likovnika-samorastnika, likovnega kronista nekega časa in sopotnika realističnih tendenc v povojnem slovenskem slikarstvu.

DUŠAN LIPOVEC

Na Medvedovi Anglija v malem

Ali morda hrepenite po Angliji, po pogovoru v tem blagovestnem jeziku, po angleški literaturi, po izpopolnjevanju, »piljenju« vaše angleščine, ki morda le ni najbolj »perfect«? Morda pa hočete omogočiti svojemu malčku, da se jezika nauči brez muke, kar v igri. To in še veliko več boste odslej lahko našli na Medvedovi 6 v Kamniku, kjer Lidija Perko in Denise Deeney, anglistki in svobodni kulturni delavki odpirata LITTLE ENGLAND CLUB. Ne le zaradi same vsebine omenjenega kluba, tudi zato, ker je Denise prava Skotinja, ki že nekaj let živi v Kamniku, Kamničane pa je začela navduševati za angleški jezik že pred dvema letoma, ko je imela tečaje v sodelovanju z mladinsko organizacijo. Z Lidijo pa sta se sedaj odločili, da se ta klasičen tečaj razširi v neke vrste klub, in da dasta možnost širšemu krogu ljudi, da izpopolnjujejo znanje angleškega jezika.

Denise in Lidija nista pozabili

niti na predšolske otroke, za katere sedaj v Kamniku miho reče no ni bilo poskrbljeno. To za njih v Little England klubu ne bo le vzgoja, ampak bodo te ure zabavne in malčki bodo pozabili, da se ob vsem skupaj tudi nekaj

»LITTLE ENGLISH CLUB« KAMNIK
Mladim Kamničanom od 4. do 18. leta in odraslim ponuja možnost učenja angleškega jezika v sproščeni in ustvarjalni okolju v VABI K VPISU DO 27. septembra med 17. in 20. uro na Medvedovi 6 v Kamniku. Inform. po tel.: 832-865.

koristnega učijo. V klubu bo delo v naslednjih skupinah: od četrtega do šestega leta bodo predšolski, od osmega do petnajstega bodo šolarji, od petnajstega do osemnajstega dijaki, posebna skupina pa so odrasli, ki bodo lahko vpisali konverzacijski tečaj. Začetek tečajev bo drugega oktobra. Pristop k jeziku bo svo-

boden, ustvarjalen, skratka sodoben pristop k učenju tujega jezika, nam je zagotovila Lidija Perko. Delo bo potekalo, ker je Denise pristna Angležinja (native speaker), tudi v avtentičnem okolju. Predvsem pa, je poudarila Lidija, naš klub ne bo šola, ampak kulturna, družbena dejavnost, kjer bo poudarek na angleškem okolju, vzdušju, kjer se otroci družijo, in kar je najvažnejše – učijo brez pritiska. Učijo se v različnih življenjskih okoliščinah, ki jih učitelj – teacher lahko simulira v klubu. Besedni zaklad bodo otroci dograjevali v besednih igrah. Način dela pa bo v vseh skupinah projektni – ob avdio in video pripomočkih.

Za LITTLE ENGLAND CLUB bo veljal odprt koncept, prilagajal se bo namreč željam in potrebam udeležencev seminarjev, sprejemal bo torej vse ideje in predloge članov kluba.

ROMANA GRČAR

Bohinjski Bistrici in na Vačah. Umrl je leta 1910 na Turjaku. – Že veliko število kaplanskih mest in dvakratna odklonitev prošnje za nadaljnji študij pričajo, da mu cerkvena hierarhija ni bila najbolj naklonjena. Anton Medved, ki je v mladostnem idealizmu videl idealno združitev duhovniškega poklica z literarnim ustvarjanjem in delom za slovenski narod, je kasneje doživljal življenjsko tragedio, ker se ni mogel in znal vtirati v stanovske kolesnice svojega poklica in časa. Temu dodajmo še kasneje dvoma v lastno pesniško moč in neprilagodljivost literarnim tokovom ob prelomu stoletja. Vse to je strlo pesnikov mehki, popustljivi in k obupu nagnjeni značaj.

Anton Medved je sodeloval pri številnih listih in revijah (Ljubljanski zvon, Dom in svet Slovenka, Vrtec, publikacije Mohorjeve družbe idr.) Njegov opus obsega lirski in epske pesmi, zgodovinske igre v vitezh Kacijanarju in Ostrovrharju, drame in ljudske igre (Za pravdo in srce, Črnošolec).

O Antonu Medvedu je krožilo tudi nekaj anekdot. Tako je imel na vratih kaplanje na Breznici namesto napisu kar podobico sv. Antona in sliko pravega medveda. Najbolj znani so verzi iz pisma, ki ga je pisal svojemu očetu:

Kot Anton sem človek, kot »Medved« zverina, to je odgovor vašega sina!

Med najbolj znanimi pesmimi je oda, ki jo je pesnik posvetil svojemu očetu – sodarju:

Jaz delam ode, vi delate sode, moj oče.
Nikomur menda ne delava škode, moj oče.
»Za sode je treba dokaj vina.
nekoliko vina tudi za ode, moj oče.

A svet vzdihuje, da nima denarjev,
da vinske gorice mu več ne roče, moj oče.
Zato iz posode mojega srca
prav dolgo pesem kipela ne bode, moj oče.

Vi slutite prav. V poznejših letih jaz tudi bojim se bridke usode, moj oče, da ne bi ostala po težkem delu nazadnje sama in – prazne posode, moj oče.

Naj sklenem ta prispevek o ilegalnem proslavljanju neke obletnice z opravičilom, ker sem se ljubiteljsko lotil vsebine, ki ji je lahko kos le strokovnjak. Pri zbiranju gradiva o Antonu Medvedu sem slučajno »napaberkoval« še nekaj obletnic v zvezi s Kamnikom:

– pred 120. leti se je rodil duhovnik, zgodovinar, pesnik in pisatelj Josip Benkovič (1869–1901) iz Novega trga;

– pred 110. leti se je na Šutni rodil pisatelj in svetovni popotnik Radivoj Peterlin – Petruška (1879–1938)

– pred 110. leti se je v »Mestu« rodil pesnik, pisatelj in politik Fran Albreht (1889–1963)

– pred 90. leti so v Slatnarjevi tiskarni (v Kamniku!) natisnili nekaj zanimivih knjig:

Ivan Cankar: Za križem (oprema Hinko Smrekar)

Ivan Cankar: Kurent

Anton Šakerc: Akropolis in piramide

Vladimir Levstik: Obsojenci (oprema Hinko Smrekar)

– Silvester Košutnik: Musolino, ropar Kalabrije.

Podpisani bi želel praznovati »nič-to« obletnico sprejema odloka, s katerim bi se pristojne kamniške institucije zavezale, da bodo čuvali in ohranile grobove zaslužnih občanov na vseh kamniških pokopališčih (naprej bo treba napraviti popis!); žalostna usoda grobov Franceta in Jožka Steleta, pa tudi Jerice Podbojve, ki ji je France Prešeren zložil vrsto najlepših lirskih pesmi, nam bodi v opomin!

Janez Majcenovič

Praznik moščanskih gasilcev

Junija so moščanski gasilci praznovali šestdesetletnico obstoja domačega gasilskega društva ali, kot je v nagovoru ob slovesnosti rekel predsednik OK SZDL Kamnik Davorin Gregorič, začetka zlate dobe. Vsi želimo, da bi bilo res tako in bi gasilstvo živelo danes in v prihodnje.

Priprave na nedeljsko slovesnost so tekale že precej časa pred tem, v vasi so bile še druge prireditve in tako dostojno izkazana čast tudi moščanskemu gasilskemu duhu.

Gasilci so na praznovanje povabili številna sosednja gasilska društva, prišli so ljudje v narodnih nošah in kamniška godba pod vodstvom Francija Lipičnika. Zbrali so se pred vaško samopostrežno trgovino. Za tak, čeprav le domač spektakel, je potrebno lepo vreme. To pa tisti dan ni bilo naklonjeno. Za povorko pa je dež vendarle nehal in množica je krenila po vasi proti gasilskemu domu. Tam je bil kratek nagovor o predstavitvi nove slike sv. Florjana, slovenskega zaščitnika pred požarom, v katerega so

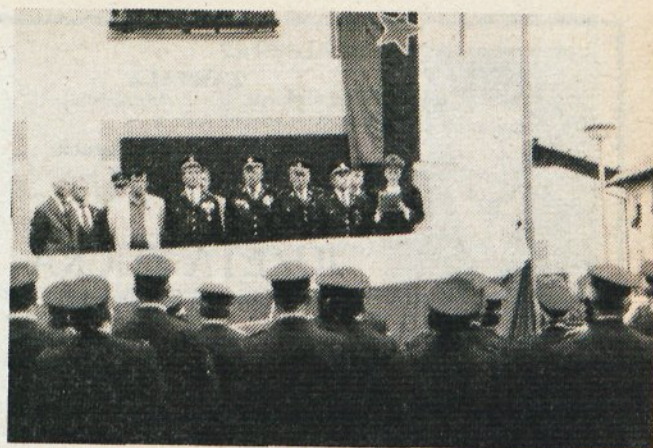
ljudje stoletja zaupali.

»Nekoč v vasi ni bilo vodovoda, ne izurjenih gasilcev, ne gasilske tehnike. Vodo so vaščani zajemali v Pšati in Tunjščici in jo dobivali iz domačih »stern«, ki pa so največkrat zatajile prav takrat, ko so ljudje vodo najbolj potrebovali.

Velikokrat so se morali spopasti s požarom, ki ga je zanelila neuka otroška roka, pa tudi sosedova zavist in hudobija. Uničeno je bilo dolgoletno delo, zaman prelit znoj in utrujene, žuljave roke. Uničeno je bilo veselje, ki

ga podari končano delo. Ostalo pa je življenje, kri, ki je gnala kmeta naprej, upanje, da še ni vse izgubljeno in če bo zdravje, bo tudi delovna volja in zopet bo prišel vsaj kosček sreče.« je končala govornica.

Po nagovoru je domačin, Cibanškov Florjan odkril sliko, delo domačina Tinčetovega Albina, umetnika, ki z amatersko roko in bistrim očesom naporavi boljše sliko kot marsikateri akademik. Gasilci so od gasilskega doma v sprevedu krenili proti osnovni šoli. Spredaj so šli pešci, za njimi pa so se pomikala gasilska vozila, o katerih naši predniki niti razmišljati niso mogli. Kljub tolikšnemu številu izpopolnjenih vozil pa

Prvi del slovesnosti pred gasilskim domom. Po nagovoru je bila na steni doma odkrita slika Sv. Florjana.

Zlate poroke

Letos smo imeli v naši občini že tri zlate poroke, spomladi sta petdesetletnico skupnega življenja potrdila dva para, Pavla in Oton Žlindra in Lojzka in Lojze Trebušak, junija pa Pavla in Janez Vrhovnik.

ZLATOPOROČENCA ŽLINDRA

Svojo življenjsko pot sta začela vsak na svojem koncu; Pavla v Savinjski dolini, v Libojah, pred dvaindesetimi leti. Že v mladih dekliških letih je morala za kruhom, ker je bilo doma preveč lačnih ust. Pot jo je vodila v Kamnik, Celje in nazadnje še Hrastnik, kjer se je srečala z domačinom Otonom. Bila sta si všeč, zato sta sklenila, da združita svoji življenjski poti. V prvem letu zakona se jima je rodil sin Oton in pred vrati je bila vojna. Večkrat sta se morala ločevati in nikoli nista vedela, kaj ju čaka.

Oton se je pridružil partizanom. Pavla pa je pomagala, kjer je le mogla. Po končani vojni sta se jima rodila še dva sinova, Boris in Vojko. Živeli so v Hrastniku in nikoli jima ni zmanjkalo dela, pa tudi dobre volje ne. Vedno sta bila pripravljena pomagati tudi drugim. Rada sta zapela in odšla v hribe. Njuni fantje so rasli, se poročili in odšli drug za drugim v Kamnik. Njima pa je v Hrastniku postalo dolgčas, zato sta se pridružila otrokom. Svoj dom sta našla pri sinu Borisu v Vrhpolju pri Kamniku. Kot pravita, jima je pod kamniškimi planinami zelo všeč, zato sta poskrbela, da bosta drugo mladost preživela v kamniškem kotu, v bližini svojih otrok.

ZLATOPOROČENCA TREBUŠAK

Lojzka je svojo življenjsko pot začela pred 78 leti na Selah pri Kamniku v revni kmečki družini, v kateri je bilo šest otrok. Zato je morala kmalu od hiše v mesto služiti kruh kot služkinja.

Lojze je zagledal luč sveta pred 80 leti v vasi Žubejevo, v številni kmečki družini z devetimi otroki. Tudi njega je življenjska pot kmalu odtrgala od doma in s trdim delom od zore do mraka si je pomagal pri kmetih prebijati skozi mlada leta. Pot ga je nato zanesla k trgovcu v Kamniku.

Že pred poroko sta začela s skromnimi prihranki graditi svoj dom na Bakovniku. Na skupno življenjsko pot sta stopila 30. 4. 1939 v Kamniku.

Pogumno sta začela skupen boj za skupen dom in družino; Lojze kot težaški delavec v livarni Titan in Lojzka, ki je s pridnim delom in s skrbjo na najeti zelji in vrtu skrbel za pridelke in hrano, da sta preživela številno družino s 6 otroki. Prav otroci: Gabrijela, Alojzij, Marinka, Helena, Marko in Janez, ki sta jim kljub skromnemu življenju omogočila priti do poklicev, so jima prinašali veliko radosti

in sreče, saj še danes ugotavljata, kako presrečna sta takrat, kadar se snidejo z njima in napolnijo topel dom.

ZLATOPOROČENCA VRHOVNIK

Oba sta začela svojo življenjsko pot na pobočjih tunjskih gričev pod Kamniškimi planinami; Pavla pred 76 leti v delavsko-kmečki družini z osmimi otroki, Janez pa pred 78 leti v kmečki družini s šestimi otroki.

Ker so Janeza že kot mladega fanta veselila tesarska dela, se je zaposlil pri nedavno umrlem tesarskem mojstru Benkoviču v Kamniku. Vendar je moral zaradi smrti svojega brata to delo kmalu opustiti in prevzeti domačijo.

Tudi Pavlo je življenjska pot, kot enega starejših otrok zanesla v širni svet, v Sarajevo in Beograd, kjer je delala kot gospodinjica pomočnica. Zaradi bolezni v družini se je vrnila domov, kjer sta si z možem Janezom ustvarila skupni dom. Časi, v katerih sta začela svoje skupno življenje niso bili brezskrbni, krepko je bilo treba poprijeti za delo na hribovski kmetiji, v zraku pa je bilo moreče vzdušje pred drugo svetovno vojno.

Janez je s svojim sodelovanjem kot terenski aktivist med NOB in z aktivnim delom v krajevni skupnosti Tunjice, v gasilskem društvu, kmetijski zadrugi Kamnik in drugod dal svoj velik prispevek tudi širši družbeni skupnosti. Nikoli ni odrekel sodelovanja, kadar je bilo treba pomagati v različnih družbenih akcijah. To znajo ceniti tudi njuni sovaščani, ki so jima priskočili na pomoč pri obnovi hleva, ko je leta 1953 pogorel.

Tudi mati Pavla je dala svoj velik prispevek k obnovi in obstoju skupnega doma in družine.

Pol stoletja skupne življenjske poti je velik jubilej, čestitkam se pridružuje tudi uredništvo Kamniškega občana.

VERA MEJAČ

vse to ne koristi veliko, če ni zraven izkušen in zavesten človek – gasilec, veliko teh ljudi, ki so pripravljeni ob vsakem trenutku dati vse od sebe.

Gasilci so se ustavili pred osnovno šolo Moste. Na odru so se zvrstili govorniki. Zbrana množica je prisluhnila besedam nastopajočih, ki so kot izkušeni ljudje in gasilci povedali marsikaj zanimivega, koristnega, predvsem pa uporabnega za naše današnje življenje. Vemo, da danes za marsikaj ni časa in ima človek pred očmi predvsem svoje življenje, standard. Marsikateremu obrtniku in kmetijskemu proizvajalcu je najbolj mar zaslužek, požarna

varnost pa je na odmaknem mestu. Tudi v svojih vozilih ljudje nimajo priložnosti gasilskih aparatov, čeprav je ta v kritičnem trenutku potreben.

Na slovesnosti je podpredsednik GD Moste Viktor Nograšek orisal začetek, razvoj in današnje stanje gasilstva pri nas. Podeljena so bila visoka gasilska priznanja in zahvale za protipožarno varnost Gasilske zveze Slovenije.

Šestdesetletnica GD Moste je bila zelo lepo praznovana. Bil pa je tole drobčen kamenček v velikem mozaiku človečnosti in humanosti do sovaščana, ki se mu priskoči na pomoč, ko je ta pomoči najbolj potreben.

CIRIL SIVEC

Dvanajsta sezona zbora Cantemus

Po vrsti uspešnih koncertov v letošnjem maju in juniju so pevci Mešanega pevskega zbora Cantemus Kamnik že težko čakali počitnice. (Ker drug brez drugega ne morejo, so se dobivali tudi poleti, a le pri pivu...)

Nova sezona pa je tu in novi načrti za zborovo delo v njej so bili okvirno načrtani že pred meseci. Z dobro zasedbo glasov bi se Cantemus po štirih letih spet poskusil na tekmovanju Naša pesem v Mariboru; svojim poslušalcem pa namerava ponuditi tudi presenečenje – lani so bile nekaj

posebnega črnske duhovne pesmi, letos pa... Naj to ostane skrivnost pevcev in njihovega zborovodje Janeza Klobčarja.

M. Z.

Stari pevci nam uhajajo v vojsko, pevke rojevati naslednike – in tako si želimo svežih moči tudi v tej sezoni. Če se nam namerava pridružiti še kako počjo človeško bitje med 14. in 40. letom starosti, naj to stori kak ponedeljek v septembru in pride ob 20. uri v Glasbeno šolo Kamnik (2. nadstropje).

OBVESTILO

Zaradi racionalizacije poslovanja ter priprave smo s 1. septembrom spremenili čas odpiranja nekaterim trgovinam.

Vse trgovine se odpirajo ob 8. uri, razen sledečih:
ob 7. uri – UNIVERZAL, KURIVO, KNJIGARNA (od 1. 9. do 30. 6.), DELIKATESA, DESERT, BIFE ZAPRIČICE, BIFE BAKOVNIK, ŠMARCA, MOSTE, KOMENDA, BIFE KOMENDA IN STRANJE
ob 7.30 – NEVLJE, SREDNJA VAS IN LAZE.

Prosimo za razumevanje.
TP »KOČNA«

Fant išče sobo v Kamniku ali okolici, možnosti s kopalnico. Informacije na tel. 831-239, dopoldne.

Najamem manjše stanovanje v Kamniku ali okolici. Tel. 832-529.

V naše vrste prav lepo vabimo ljubitelje lepega petja. Vsaj za trenutek spremenite vsakdanji tok življenja in pozabite na tegobe, ki vas tarejo ter se nam pridružite. Vaje imamo ob ponedeljkih in sredo od 19. do 21. ure nad kavarno Veronika.

Ženski pevski zbor
Solidarnost Kamnik

Samo ideja ali morda tudi stvarnost?

KNJIGA DA, ALI NE?

Odločitev je naša...

V pričujočem prispevku je poleg razmišljanj tudi precej citatov in mnogoštevilnih sej, ki so zadevale reševanje kamniške Knjižnice več kot nekaj deset let nazaj. Kamniška Knjižnica ni le stvar kulturne skupnosti, saj so v razreševanje tega problema poklicane tudi druge interesne dejavnosti. Nova lokacija je na prelomu »starega« in »novega« Kamnika, v bližini treh oziroma štirih izobraževalnih institucij, in tudi v neposredni bližini industrijskega centra Kamnika. Škoda bi bila neprecenljiva, če bi zamudili ponujeno priložnost.

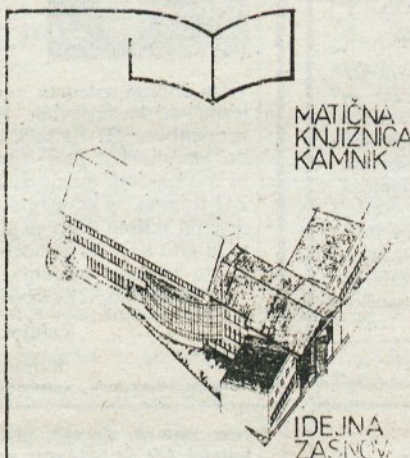
V tem sestavku vam želimo predstaviti prizadevanja Kulturne skupnosti Kamnik za razširitev kamniške knjižnice in prizadevanja za ohranitev njene matičnosti. Naš namen je osvetliti nekatere podrobnosti in širšo javnost na ta način ustrezno informirati ter pritegniti k sodelovanju – gre za skupen, družbi nadvse potreben objekt in dejavnost v naši občini: za matično knjižnico.

Kamniška matična knjižnica – v sestavi Kulturnega centra Kamnik, in Kulturna skupnost Kamnik sta leta 1984 prejeli sklep Narodne univerzitetne knjižnice – strokovnega sveta, v katerem je zapisano:

»... da morata Skupščina občine Kamnik in Kulturna skupnost Kamnik do leta 1990 zagotoviti minimalne pogoje za delovanje knjižnice.«

Ta dokument, ki so ga sicer razposlali še marsikateri občinski matični knjižnici po Sloveniji, je bistveno razgibal tudi takratno občinsko politično strukturo in tudi Kulturno skupnost. Rezultat je bil sklep ustanovitelja Knjižnice leta 1985, s katerim se obvezuje, da bo do leta 1990 poskrbel za ustrezne in dovolj velike prostorske zmogljivosti matične knjižnice.

V letošnjem juliju je Republiški komite za kulturo poslal na že omenjene naslovne ugotovitveni sklep, da Matična knjižnica Kamnik (Kolodvorska 2), od pogojev, ki jih določata Zakon o knjižničarstvu in Pravilnik o strokovnih in tehničnih pogojih za začetek delovanja knjižnic, ne

izpolnjuje naslednjih pogojev: »... nima ustreznih prostorov in zato ne more razvijati matične dejavnosti.«

Na kratko bi rekli – nič se še ni zares premaknilo. Ali drugače – zares se premakne šele takrat, ko se premakne v glavah ljudi (odgovornih, seveda). Vse drugo so papir in besede.

Na dolgo pa takole: da je kamniško knjižnico potrebno urediti, prostorsko in drugače, govori morda menda v Kamniku že 20 let. Morda tudi več. Iz sedaj iztekajočega se družbenega plana občine

Kamnik za obdobje 1986–1990 pa je razvidno naslednje:

– družbene dejavnosti, kultura:

»Razvoj kulture v širšem pomenu je eden od temeljnih pogojev za razvoj družbe v celoti, saj omogoča samozavedanje posameznika in naroda, sposobnost izbora bodočih razvojnih poti in uveljavljanje ustvarjalne in kritične misli v vsakdanjem življenju. Zato bomo za kulturo v celoti še posebej skrbeli, kulturne dejavnosti kot enemu izmed načinov njenega razvoja, pa bomo v občini obravnavali prioritarno. Ker je stanje na področju knjižničarstva izjemno kritično, bomo v tem obdobju zgradili novo knjižnico, saj ji dosedanja prostori ne omogočajo normalnega delovanja... saj je knjižničarstvo ena najpomembnejših dejavnosti za širjenje kulturne ponudbe, knjiga pa je, kljub razvoju novih medijev, še vedno temeljna kulturna dobrina, brez katere si ni mogoče zamisliti nadaljnega razvoja družbe, širjenja kulturnih vrednot in kulturnega spomina. Tudi zato mora občinska matična knjižnica postati temeljno kulturno žarišče v občini, njene enote pa na področjih, ki jih pokrivajo. V ta namen bo potrebno povečati knjižni fond tako, da bi do konca (srednjeročnega) obdobja dosegli standard knjige na prebivalca ter letni odkup 2 knjigi na 10 prebivalcev (5900 knjig).«

Za Kulturno skupnost Kamnik
predsednik skupščine:
Janez Maleš

(nadaljevanje prihodnjič)

ZAHVALA

Po hudi bolezni smo izgubili našega dragega

JOŽETA ŽUČKA

iz Kamnika, Steletova 15

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sostanovalcem, sodelavcem in prijateljem za darovano cvetje, izrečeno sožalje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Lepa hvala tudi gospodu župniku za lep pogrebni obred in tolažilne besede.

Vsi njegovi žalujoci

Kamnik, julij 1989

ZAHVALA

Ob izgubi očeta, starega očeta in brata

LOVRA HOČVARJA

iz Hruševke 1/a

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem ter našim sodelavcem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in prispevke v humanitarne namene. Hvala vsem, ki ste spremljali našega očeta na njegovi zadnji poti, pevskemu zboru za zapete žalostinke, Francu Hribarju za izrečene tople poslovilne besede ob odprtem grobu in prisotnim duhovnikom za lep pogrebni obred.

Vsi njegovi

Hruševka, julij 1989

Smrt se izlila v blede obličje, pogled je zaplaval v neznani pokoj. Ni več trpljenja, ne bolečine, življenje je trudno končalo svoj boj. (S. Gregorčič)

ZAHVALA

Po hudi bolezni nas je mnogo prezgodaj zapustila draga žena, mami, stara mama, sestra in teta

PAVLA ISKRA

iz Podjelš 3

Iskreno se zahvaljujemo dobrim sosedom, sorodnikom, prijateljem in sodelavcem za izrečeno sožalje in podarjeno cvetje. Prisrčna hvala pevcem in gospodu župniku za poslednje slovo ob odprtem grobu in vsem, ki ste jo v tako velikem številu pospremili na zadnji poti. Hvala tudi osebjem ZD Kamnik.

Žalujoci: mož Ciril, sinova Tone in Andrej z družino, hčerka Pavli z družino in drugo sorodstvo

Podjelše, Litija, Godič, Ljubljana, avgust 1989

ZAHVALA

V prerani grob je odšel naš dragi očka, mož, sin, brat, stric in svak

VIDO URŠIČ

Težke bolečine v srcih ste nam skušali omiliti vsi, ki ste se prišli posloviti od našega nepozabnega in ki ste ga spremljali na poti do preranega groba. S svojo pomočjo ste nam izrazili veliko spoštovanje sosedje, sorodniki, krajan, sodelavci, prijatelji in znanci. Globoko so nas pretresle besede, izrečene ob odprtem grobu in pesem, ki je žalostno odmevala v nebo. Iskrena hvala vsem in tudi gospodu župniku za dostojanstveno opravljen cerkveni obred.

Vsi njegovi

Tunjice, september 1989

ZAHVALA

V 76. letu nas je za vedno zapustil oče, tast, dedek, pradedek, brat in stric

IVAN PETEK

iz Godiča 10

Iskreno se zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Še posebej se zahvaljujemo DO Rudnik kaolina in kalcita Črna za podarjeni venec, pogrebni protokol in govor ob odprtem grobu, pevcem Svobode iz Črne, sodelavcem iz DO Utok za podarjeni venec in spremstvo, sodelavcem iz Marketa Stranje in Borova, Domo voma upokojencev Jesenice in Kamnik, Gasilskemu društvu Kamniška Bistrica-Godič za protokolarno spremstvo in lepe poslovilne besede. Prisrčna hvala g. župniku Romanu za lep pogrebni obred in ganljive poslovilne besede ter pevskemu zboru France Gačnik iz Stranj za ubrano petje.

Žalujoci: hčerki Slavka in Mira z družinama, sestri Francka in Mici ter drugo sorodstvo

Ne jokajte na mojem grobu, le tiho k njemu pristopite, spomnite se, kako trpel sem in večni mir mi zaželite.

ZAHVALA

Ob smrti dragega sina, brata, svaka in strica

ALOJZA IPAVCA

iz Kajuhove 1

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem, sodelavcem iz DO Titan in sosedom. Posebej hvala sosedom iz Kajuhove 1 do 9. Zahvaljujemo se tudi pevskemu zboru za ganljivo petje in gospodu župniku za lep pogrebni obred. Hvala vsem, ki ste mu darovali cvetje.

Žalujoci vsi njegovi

ZAHVALA

V 88. letu starosti nas je zapustil dragi oče, stari oče in pradedek

JOŽE KOTNIK

iz Soteske 25

Najiskrenejše se zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom, prijateljem in sodelavcem iz DO Stol, Utok, KIK in Obrtnik Mengeš za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje in dar za druge namene ter številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebej toplo se zahvaljujemo dr. Ivanetiču iz ZD Kamnik za skrbno zdravniško pomoč. Hvala pevcem za ganljivo petje in gospodu župniku za lep pogrebni obred.

Žalujoci vsi njegovi

Soteska, Kamnik, avgust 1989

ZAHVALA

Ob nenadni smrti našega dragega moža, očeta in starega ata

ANTONA GRKMANA

iz Godiča 56/a

se lepo zahvaljujemo vsem sosedom za nesebično pomoč, sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so ga v tako velikem številu pospremili na zadnji poti, mu darovali cvetje in nam izrekli sožalje. Prisrčna hvala tudi g. župniku za opravljen pogrebni obred.

Žalujoci vsi njegovi

Junij 1989

ZAHVALA

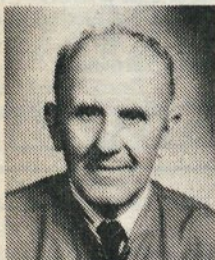
Ob smrti naše drage žene, mame in stare mame

ALOJZIJE PANČUR

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znancem in sodelavcem, ki ste nam v teh težkih trenutkih stali ob strani, ji darovali cvetje in jo v tako velikem številu pospremili na zadnji poti. Hvala tudi pevcem za lepo zapete pesmi in gospodu župniku za lepo opravljeni obred.

Žalujoci: mož France, sin Jure z družino, brat in sestre ter drugo sorodstvo

Bistričica, avgust 1989

Kot klas je dozorel in klonil v temo in mir.

ZAHVALA

Ob boleči in nenadomestljivi izgubi srčno dobrega, skrbnega in ljubljenega moža

JANKA NOVAKA

upokojenca GG Kamnik

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, sosedom, znancem in prijateljem za številno spremstvo na zadnji poti, za ustno in pisno izraženo sožalje, darovano cvetje in sv. maše. Posebna zahvala Lovski družini Kamnik in okoliškim lovskim družinam za spremstvo do zadnjega počitka, prav tako tudi govornikom za poslovilne besede, pevcem za zapete pesmi in praporščakom za zadnji pozdrav. Za dolgoletno zdravljenje in lajšanje bolečin se zahvaljujem dr. Stanislavu Sedlaku. Častiti duhovščini hvala za lep pogrebni obred. Vsem, ki ste ga imeli radi in ga spoštovali, še enkrat hvala.

V globoki žalosti žena Rozika

ZAHVALA

V bolečini in praznini, ki jo čutim ob mnogo prerani izgubi mojega dragega moža

BORISA NASKOVskega

iz Kamnika, Fužine 2/a

se toplo in iskreno zahvaljujem vsem dobrim sosedom, posebno pa Marinkovičevim, Keserjevim in Hodžičevim, vsem sorodnikom in prijateljem, zdravnikom ZD Kamnik in UKC Ljubljana, posebno pa še dr. Maroltovi za požitvalno zdravniško pomoč in trud, da bi mu ohranili mlado življenje, vsem patronažnim sestram ZD Kamnik, predvsem pa sestrama Jani in Nevenki za dolgoletno skrbno nego na domu, DO Rudnik kaolina in kalcita in DO KIK za pomoč v najtežjih trenutkih. Hvala vsem, ki ste mojemu dobremu Borisu kakorkoli pomagali in ga imeli radi ter ga boste ohranili v lepem spominu

Žalujoca žena Krstana

Kamnik, avgust 1989

ZAHVALA

Mnogo prezgodaj nas je zapustil dragi sin, brat in stric

MARTIN ŠUŠTAR, ml.

z Malega Rakitovca 5

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in njegovim sodelavcem iz DO Kemijska industrija Kamnik za darovano cvetje, izrečeno sožalje in spremstvo na njegovi zadnji poti. Še posebej hvala sosedom za pomoč v težkih dneh, gospodu župniku za pogrebni obred, govorniku za tople besede slovesa in praporščakom za zadnji pozdrav.

Žalujoci: vsi njegovi

Avgusta 1989

MODNA PRODAJALNA

Vavpetič Nada
Kidričeva 64, Kamnik

vam nudi:

Ženska, moška in otroška oblačila, kozmetiko, interijer, spominke, darila in modne dodatke. Delovni čas: od 9.30 do 11.30 in od 16.30 do 19.30, sobota od 10. do 12. ure.

Iščem pomoč starejši ženi – bolnici, trikrat tedensko na Kidričevi ulici. Naslov v uredništvu.

Inštruiram matematiko, fiziko in osnove elektrotehnike. Telefon 737-278.

Opravljam plesarska in slikarska dela ter polaganje podov. Plahutnik Zvone, Novi trg 20.

Resnik Franciška, Žubejevo 7, prepovedujem sekanje dreves v mojem gozdu.

Osební avto diana, vozen, neregistriran, prodam. Informacije na tel. 832-923.

V Kamniku ali okolici najamem manjše stanovanje. Ponudbe pod »zdravnik« na uredništvo Kamniškega občana.

POROKE

VIDMAR Aleksander, prodajalec iz Godiča in ŠEKERIC Jasmina, kuh. pomočnica iz Stahovice
BRNOT Stanislav, vodovodni inštalater iz Šmarce in GOROŠELJ Tanja, prodajalka iz Šmarce

Inštruiram angleščino za osnovno in srednjo šolo. Naslov v uredništvu.

LETNAR Filip, kuhar iz Kamnika in KUZMA TATJANA, slaščičarna iz Kamnika
SKOK Edvard, sam. obrtnik iz Šmarce in
GOTAR Janja, med. sestra iz Rodice
ZLATOPOROČENCA: SVETE Jožef in Svete Jožefa, roj. Kramar iz Kamnika, Bakovnik 1
ŽELEZNIK Filip in ŽELEZNIK Antonija, roj. Sajovic iz Špičaliča 15

VAS ZANIMA DELO NA SODOBNEM RAČUNALNIKU IBM S/38?

Če vas zanima in bi želeli delati pri **projektiranju** informacijskega sistema ali **programiranju** v sredini z dolgoletno tradicijo, se oglasite v naši delovni organizaciji.

Vabimo **strokovnjake** z izkušnjami, **pripravnike**, pa tudi **študente**, ki bi se po končanem študiju z našo štipendijo želeli zaposliti pri nas.

Lahko nam pišete, se oglasite osebno ali nas pokličete po telefonu na št. 721-911, kadrovska služba.

Komisija za delovna razmerja

Zavoda za usposabljanje invalidne mladine v Kamniku

razpisuje
prosta dela in naloge

kuharske pomočnice
– poln delovni čas, nedoločen delovni čas
Pogoja: končana OŠ in tečaj iz higienskega minimuma
Poskusno delo 2 meseca.
Nastop dela takoj.

Vloge z dokazili o izobrazbi naj kandidati pošljejo 15 dni po objavi na naslov: Zavod za usposabljanje invalidne mladine Kamnik, Novi trg 43/a.

 ljubljska banka

Gospodarska banka
Ljubljana, n. sub. o.
Poslovna enota Kamnik

Odbor poslovne enote Kamnik
objavlja
prosta dela in naloge

dela dinarsko valutne blagajne
enega delavca za določen čas – nadomeščanje delavke med PD.

Pogoji: V. stopnja strokovne izobrazbe ekonomske smeri in šest mesecev delovne dobe.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite v roku 8 dni od dneva objave na naslov: Ljubljanska banka, GB PE Kamnik, Tomšičeva 1, Kamnik.

CVETLIČARNA »MIRA« V GODIČU

V Godiču 7 (v bližini trgovine »Pri Petru«) bo 5. oktobra 1989 začela obratovati cvetličarna s pestro ponudbo vseh vrst cvetličarskih uslug. Odprta bo od ponedeljka do petka od 8. do 12. ure in od 16. do 19. ure, v soboto od 8. do 17. ure.

**SMUČARSKA GIMNASTIKA
ŽENSKA REKREACIJA
PREDŠOLSKA TELESNA VZGOJA**

Zveza telesnokulturnih organizacij – svet za športno rekreacijo in svet za predšolski šport – tudi letos organizira pod strokovnim vodstvom naslednje dejavnosti za vse občane Kamnika:

- **SMUČARSKA GIMNASTIKA:** za vse starostne kategorije in oba spola pod strokovnim vodstvom sekcije strokovnih kadrov pri SK Kamnik. Vadb je prilagojena splošni telesni pripravi za novo smučarsko sezono.
- Termin: vsak torek od 20. do 22. ure v telovadnici SENŠRM.
- Pričetek vadbe: 3. 10. 1989 ob 20. uri.
- **ŽENSKA REKREACIJA** z osnovami aerobike.
- Termin: vsak četrtek od 20.15 do 22. ure v telovadnici OŠ Toma Brejca.
- Pričetek vadbe: v četrtek, 5. 10. 1989 ob 20.15
- **PREDŠOLSKA TV** za starost 5–7 let
- Termin: vsako sredo od 16. do 17.30 v telovadnici Zdravstveni dom.
- Pričetek vadbe: v sredo, 4. 10. 1989 ob 16. uri.

Letna vpisnina za smučarsko gimnastiko in žensko rekreacijo je 200.000 din.

Predšolska TV je brezplačna.

Vsoto nakažite na ŽR: ZTKO Kamnik 50140-678-42263.

Vabljeni!

ZTKO Kamnik

Komunalno podjetje Domžale
TOZD Centralna čistilna naprava Domžale – Kamnik, Študijska 91, 61230 Domžale

obvešča porabnike storitev čiščenja odpadkov, da se uporabljajo od 1. 9. 1989 dalje nove, za 40% višje cene čiščenja v primerjavi s ceno, ki je veljala za avgust 1989.

od 1. 9. 1989 dalje			
1. čiščenje odpadkov ER			
– gospodarstvo, negospodarstvo, obrt s tehnol. odpadki	ind. tč.	1.050	din
– čiščenje odpadkov RR			
– gospodarstvo, negospodarstvo, obrt s tehnol. odpadki	ind. tč.	120	din
skupaj	ind. tč.	1.170	din
2. čiščenje odpadkov ER			
– gospodarstvo	m ²	1.575	din
– čiščenje odpadkov RR			
– gospodinjstvo	m ²	180	din
skupaj	m ²	1.755	din

Gornje cene je po predhodnem usklajevalnem postopku potrdil delavski svet v sestavi z delegati uporabnikov na seji 31. 8. 1989.

M-ETA, živilska industrija Kamnik

objavlja
prosta dela in naloge

vodje računovodskega oddelka
Pogoji:
– višja izobrazba ekonomske smeri
– 3–4 leta delovnih izkušenj na podobnih delih
– 6-mesečno poskusno delo

Prijave sprejema kadrovska služba v roku 8 dni po objavi.

OBVESTILO OBIRALCEM JABOLK

Bliža se čas obiranja jabolk. V sadni drevnici in vrtnariji TP KOČNA KAMNIK predvidevamo, da bomo z obiranjem začeli 20. 9. 1989.

Obiranje poteka od jutra do poznih popoldanskih ur. Obveščamo občane Kamnika, da se nam lahko pridružijo pri obiranju, s tem malo zaslužijo, hkrati pa uživajo v naravi.

Potekala bo tudi prodaja ozimnice: jabolka, hruške, krompir in čebula

S prodajo pričnemo 25. 9. 1989 in sicer vsak dan od 7. do 16. ure, v soboto od 7. do 12. ure.

SALON ZDRAVJA IN LEPOTE
Cvetka Brumen, Vrhpolje 41

vabi na akupresuro, limfno drenažo, ročno in električno masažo (hujšanje, kajenje, nervoza in razdražljivost, pozabljenost, utrujenost, pomanjkanje volje in energije, slabo počutje, depresija, nespečnost, glavobol, migrena, hormonalne ženske težave, bolečine zaradi krčnih žil, slaba prekrvavitve, otekle in utrujene noge, bolečine v hrbtenici in sklepih, bronhitis, astma, sinuzitis, neješčnost, vrtoglavica, hripavost, revmatske težave, celulit itd.).

»Imate probleme z obliko telesa in z gubami na obrazu? Pridite na aparat za avtomatsko gimnastiko (trebuh, boki, stegna, povešene prsi itd.).

Salon vam nudi tudi infrardeče obsevanje in sončenje obraza in dekolteja.

Delovni čas: ponedeljek, sredo, petek od 13.30 do 19.30; torek, četrtek od 7.30 do 13.30.

Naročila in informacije tudi po telefonu 831-291, Steletova 21

Trgovina »TOPSI«
Stanislav Pirc, Kidričeva 16,

zaposli prodajalko.

Pogoj IV. stopnja strokovne usposobljenosti in tečaj iz higienskega minimuma.

ZAHVALA

V 77. letu starosti nas je zapustila naša draga žena, sestra, mama, babica in prababica

APOLONIJA JUHANT
rojena REMS
p. d. Matjakova mama, z Gore 17, Komenda

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za darovano cvetje, izrečena sožalja in spremstvo na njeni zadnji poti. Posebna zahvala sodelavcem in sodelavkam iz DO Titan, DO Svilanit in KIK Kamnik za darovano cvetje in drugo pomoč v žalostnih dneh in sočustvovanje z nami. Hvala gospodu župniku za poslovlilni obred in pevcem za lepo petje. Še enkrat vsem iskrena hvala!

Žalujoci: mož Jože, hčerke Majda, Francka in Ivanka z družinami ter drugo sorodstvo

Komenda, Kamnik, Ludwigsburg, Rudnik, Radomlje, julij 1989

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi naše skrbne mame

JOŽEFE GRKMAN
iz Kamnika, Strelška ul. 5

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, podeljeno cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti. Hvala tudi g. župniku za lepo opravljen obred, pevcem za ganljivo petje in govorniku Društva upokojencev Kamnik.

Vsi njeni

SENŠRM DE Delavska univerza Kamnik

razpisuje v šolskem letu 1989/90 naslednje tečaje:

- tečaj nemškega jezika I., II., III. stopnje
- tečaj angleškega jezika I., II. stopnja
- tečaj nemškega jezika za predšolske otroke od 5. leta dalje
- tečaj nemškega jezika za šolske otroke
- strojepisni tečaj, začetni in nadaljevalni
- tečaj krojenja in šivanja, začetni in nadaljevalni
- tečaj higienskega minimuma, osnovni in obnovitveni
- večerna osnovna šola za odrasle
- vodene konzultacije za pridobitev izobrazbe ekonomske in komercialne tehnike in trgovinske poslovednosti

Prijave in informacije sprejemamo po telefonu 831-064 oziroma osebno na Delavski univerzi Kamnik.

 NOVA DROGERIJA
»PENTLJA« V PRESERJAH PRI RADOMLJAH VABI NA UGODEN NAKUP. ODPRTO VSAK DAN OD 9. DO 18. URE, V SOBOTO OD 8. DO 13. URE.

ALPINISTIČNA ŠOLA

Vsi, ki vas zanima plezanje v skali, snegu ali ledu; športno plezanje, turno smučanje itd., skratka alpinizem v takšni ali drugačni obliki in vsi, ki ste željni avantur, pridite v pro-

store PD Kamnik, Kidričeva 38, 28. septembra 1989 ob 17. uri. Tisti, ki se ta dan ne boste mogli oglasiti, lahko to storite vsak četrtek ob 19. uri. Šola bosta vodila prekaljena himalajca Rado Nadevnik in Marko Prezelj, kar zagotavlja, da vam ne bo dolgčas.

VPIS PRVOŠOLČKOV

Aktiv šolskih svetovalnih delavcev občine Kamnik obvešča starše, da bo **vpis v 1. razred** za šolsko leto 1990/91 v sredo, 27. septembra 1989.

Naziv šole	Kraj vpisa	Čas vpisa
OŠ Toma Brejca	na centralni šoli	od 11. do 18. ure
OŠ Frana Albrehta	na centralni šoli in na podružnicah: Vranja Peč, Nevlje, Mekinje in Tunjice	od 11. do 18. ure
OŠ Duplica	Šola na Duplici	od 11. do 18. ure
OŠ Kamniškega bataljona Stranje	na centralni šoli (tudi za podružnico Gozd)	od 11. do 16. ure
OŠ Komenda-Moste	Šola v Mostah	od 11. do 16. ure

Vpisovali bomo otroke, rojene leta 1983 do vključno 28. 2. 1984. Na željo staršev pa bomo vpisali tudi otroke, rojene od 1. 3. do 31. 8. 1984.

K vpisu prinesite otrokov izpisek iz rojstne matične knjige (rojstni list).

